

**Dzisiaj
w Biuletynie m.in.:**

BUDŻET '98

**ZAMIANA
WIECZYSTEGO
UŻYTKOWANIA**

**ELENI
W MOSINIE**

ISSN 1427-7212

Biuletyn MOSIŃSKI

INFORMACJE Z ŻYCIA NASZEJ GMINY

Nr 2 (57)

LUTY 1998 R.

Stanowisko Rady Miejskiej w sprawie reformy administracyjnej kraju

Stanowisko samorządu Mosiny w sprawie reformy administracyjnej kraju zostało określone w formie uchwał podjętej na sesji w dniu 18 lutego 1998 r. Uchwałę tę, wraz z uzasadnieniem, przedstawiamy naszym Czytelnikom.

Uchwała Nr XLII/285/98 Rady Miejskiej w Mosinie z dnia 18 lutego 1998 r.

w sprawie: reformy administracyjnej kraju

Na podstawie art. 18 ust. 1 ustawy z dnia 8.03.1990 r. o samorządzie terytorialnym (tj. Dz. U. z 1996 r. Nr 13, poz. 74 z późn. zm.) uchwała się, co następuje:

§ 1

Rada Miejska w Mosinie w całej rozciągłości popiera reformę samorządową kraju, idącą w kierunku utworzenia dalszych szczebli samorządu terytorialnego. Apelujemy do najwyższych organów władzy ustawodawczej oraz wykonawczej, sejmików wojewódzkich, rad gmin o odrzucenie partykularnych interesów politycznych i osobistych w tej najważniejszej dla Polski sprawie. Utworzenie wspólnego dzieła, jakim będzie wprowadzenie w życie z dniem 1 stycznia 1999 r. samorządu powiatowego i województw samorządowych nie powinna Polaków dzielić. Rada Miejska w Mosinie stoi na stanowisku, że samorząd gminny, powiatowy i wojewódzki stworzy realną szansę rozwoju gospodarczego naszej Ojczyzny.

§ 2

1. Rada Miejska w Mosinie opowiada się za wprowadzeniem powiatów.

2. Rada Miejska w Mosinie stoi na stanowisku utworzenia powiatu obejmującego część gmin z przedstawionego w projekcie powiatu poznańskiego ziemskiego, w skład którego weszłyby: Luboń, Puszczykowo, Mosina, Stęszew, Komorniki, z możliwością rozszerzenia o gminy położone na północ od wyżej wymienionych (Buk, Dopiewo, Tarnowo Podgórne, Rokietnica).

§ 3

Rada Miejska w Mosinie opowiada się za koncepcją województw dużych, zwartych obszarowo, samorządowych, w liczbie dwunastu.

UZASADNIENIE

Przedstawiona w § 2 uchwały propozycja spełnia wymogi wynikające z projektu ustawy o samorządzie powiatowym. Wymienione wyżej gminy są jednorodne ze względu na układ osadniczy i łączy je wspólne sąsiedztwo Wielkopolskiego Parku Narodowego oraz z nieodległej przeszłości szereg wspólnych przedsięwzięć inwestycyjnych i innych. Na terenie obszaru określonego w § 2 znajdują się szpital, licea ogólnokształcące, szkoły zawodowe, obiekty przygotowane do natychmiastowego zaadaptowania na cele publiczne, znajdują się również obiekty służące dla celów sportu, rekreacji i kultury. W każdej z gmin znajduje się komisariat policji oraz ochotnicze straże pożarne, a w dwóch z nich mają siedzibę jednostki państwowej straży pożarnej. Usytuowanie szkół ponadpodstawowych, obiektów służących kulturze, obiektów administracyjnych na terenie gminy stanowiącej powiat przyczyni się do rozwoju tych gmin w znacznie większym stopniu niż gdyby instytucje te usytuowane były na terenie miasta Poznania, jak miało to być w przypadku powiatu poznańskiego ziemskiego. Natomiast utworzenie 12 województw samorządowych zapewni tak konieczną decentralizację finansów publicznych; nimi racjonalne zarządzanie, które zarazem będzie pod kontrolą społeczności lokalnych. Tym samym władze państwowe skoncentrują się na zarządzaniu sprawami najżywniejszymi dla kraju.

MARIAN STRENN

Przewodniczący Rady Miejskiej

TBS - SZANSA NA MIESZKANIE

Upzejmie informujemy, że termin składania ankiet przedłużono do dnia 10 marca br., a druki można odebrać w sekretariacie

Po Biuletyn do Biura Rady

Stałym miejscem kolportażu naszej gazety jest Biuro Rady w Urzędzie Miejskim - pokój 17 (parter)

BUDŻET 98

W styczniowym „Biuletynie...” zamieściliśmy wkładkę z Uchwałą Rady Miejskiej zatwierdzającą budżet na rok 1998.

W większości gmin sesja budżetowa wyzwala emocje, często nadmierne, co w konsekwencji może doprowadzić do niezbyt dyplomatycznych zachowań radnych. W naszej Radzie daje się również wyczuć z tej okazji dreszczyk emocji. Zyczyłbym jednak wszystkim Radom tak konstruktywnego podejścia do uchwalania budżetu, jak to ma miejsce w Mosinie. Ta ważna, a w zasadzie najważniejsza debata, od kilku już lat przebiega bardzo sprawnie. Przyczyniło się do tego uchwalenie przez radnych „procedury uchwalania budżetu”. Pierwszym etapem jest składanie do końca września propozycji budżetowych przez: radnych, jednostki pomocnicze gminy (Rady Sołeckie, Ośrodek, jednostki organizacyjne (Ośrodek Kultury, Biblioteka, Zakład Usług Komunalnych, Ośrodek Pomocy Społecznej, Zespół Ekonomiczno-Administracyjny Szkół). Zarząd Miejski dokonuje z kolei koniecznej, wyważonej selekcji. (Gdyby bowiem chciał spełnić wszystkie postulaty zawarte we wnioskach, dochody budżetowe musiałyby być dwukrotnie większe). Następnie Zarząd pracuje ok. 1,5 miesiąca nad przygotowaniem projektu budżetu. Do 15 listopada (termin ustawowy) Zarząd zobowiązany jest przedłożyć radnym projekt budżetu. Następuje teraz bardzo intensywna praca wszystkich Komisji Rady. Kilkakrotne spotkania każdej Komisji skutkują wypracowaniem przemyślanego stanowiska. Bardzo istotną rolę odgrywa tutaj Komisja Budżetu i Finansów, która w zdecydowany sposób nadaje pracom odpowiednie tempo, działając zarazem inspirująco na pozostałe Komisje. I ona właśnie, po przeanalizowaniu wszystkich wniosków, propozycji, przedstawia je zbiorczo Zarządowi. Ten z kolei omawia wnikliwie przedłożone uwagi. I tu decydują się losy budżetu. Gdyby Zarząd odniósł się negatywnie do uwag Komisji, wówczas Sesja budżetowa mogłaby się przerodzić

w jarmark. Zarząd zdaje sobie sprawę z tego niebezpieczeństwa. Radni, skupieni w Komisjach reprezentują nasze społeczeństwo i nie można ignorować ich propozycji. Rzecz jasna, nie można przyjąć wszystkich wniosków. Przyczyny, dla których nie mogły uzyskać akceptacji w ramach bieżącego budżetu są gruntownie wyjaśniane przez burmistrza, reprezentującego Zarząd. Następnie odbywa się spotkanie Zarządu z przewodniczącymi poszczególnych Komisji. Zarząd przedstawia swe stanowisko, ostateczny — zdaniem Zarządu — kształt budżetu i przesyła go radnym. W krótkim, ok. dwutygodniowym okresie przedsesyjnym, Komisje raz jeszcze spotykają się i przedstawiają Zarządowi ostateczne uwagi. Jest to już kosmetyka. Ukazane pełne współdziałanie, spokój i konstruktywność, dają efekty podczas sesji Rady. W konsekwencji „rodzi się” budżet wypracowany dosłownie przez wszystkich radnych. Nie oznacza to, że są oni do końca zadowoleni. Potrzebny jest kompromis i jeszcze raz kompromis. To on jest kwestią bardzo istotną, warunkiem koniecznym demokracji. Przejedźmy do omówienia, w dużym skrócie budżetu na rok 1998.

Dochody budżetowe szacowane są na kwotę 19.547.485 zł.

Przypomnijmy, co m.in. składa się na dochody:

1. Środki z Urzędu Wojewódzkiego na utrzymanie dróg wojewódzkich w granicach miasta;
2. wpływy ze sprzedaży mienia tj. gruntów, mieszkań, budynków należących do gminy;
3. wpływy z użytkowania wieczystego;
4. wpływy z prowadzonej działalności gospodarczo-usługowej w obiektach należących do gminy;
5. dotacja z Kuratorium na Szkołę Podstawową Nr 3 (Specjalną);
6. środki na Obronę Cywilną — z Urzędu Wojewódzkiego;
7. środki z Urzędu Wojewódzkiego na zadania zlecone i powierzone;
8. środki z budżetu Państwa — subwencja drogowa, subwencja ogólna (w tym na szkoły pod-

stawowe);

9. dochody od osób prawnych i fizycznych, na które składają się podatki:

- od nieruchomości,
- rolny,
- leśny,
- od środków transportowych,
- dochodowy,
- od spadku i darowizn,
- od posiadania psa,
- oraz odsetki, wpływy z kart podatkowych, grzywny i kary, opłata skarbową, opłata lokalna.

WYDATKI.

To one wywołują szereg kontrowersji. Najistotniejszymi są inwestycje, które mają poprawić stan infrastruktury na terenie naszej gminy. Skoncentrujemy się na tym zagadnieniu.

Jak wiadomo sieć wodociągowa dociera już prawie do wszystkich domostw. W ostatnich trzech latach intensywnie realizowana jest sieć kanalizacyjna i gazowa. Te prace umożliwiły zbudowanie uprzednio oczyszczalni ścieków oraz stacji redukcyjnej gazu. W chwili obecnej cały teren za torami tj. Os. Za Barwą, Fabrykę Mebli, Os. Nowe Krosno jest skanalizowany. Gazociąg natomiast został ułożony na terenie Os. Czarnokurz, Pożegowa, Przy „Morenie”, w rejonie ulic Mickiewicza, Reymonta, Poniatowskiego, Kopnickiej, aż do ul. Krańcowej i Jeziornej tj. ulic, które bezpośrednio sąsiadują z Krosinkiem.

W bieżącym roku przewiduje się dalszą kontynuację tego procesu. Budowa kanalizacji, gazociągu i sieci deszczowej skoncentruje się w Rynku i przyległych ulicach. Jest to zadanie bez wątpienia bardzo trudne technicznie, wymagające idealnej organizacji pracy. Nie uniknie się w tym okresie kłopotów związanych z życiem codziennym mieszkańców. Również w obszarze pomiędzy Kanalem Mosińskim a torem kolejowym Poznań — Wrocław, rozpocznie się realizacja kanalizacji i gazociągu. Jest to duży, bardzo duży fragment miasta. Obejmuje on m. in. ul. Dworcową, Wawrzyniaka, Farbiarską, Kolejową, rejon ulicy Leszczyńskiej, Torowej i Strzeleckiej.

Wracając do realizacji inwe-

stycji w centrum miasta: wymusza ona pobudowanie, wcześniej planowanego **parkingu przy ul. Rzecznej**. Materiał na budowę kanalizacji (rury) jest gromadzony na placu Gminnej Spółdzielni. Serdeczne podziękowania należą się w tym miejscu prezesowi GS Andrzejowi Szymczakowi za życzliwość i zrozumienie. Z innych inwestycji na terenie miasta wymienimy choćby planowane na ten rok:

- rozwiązanie skrzyżowania ul. Szosa Poznańska, Mostowa, Krotowskiego poprzez proponowaną budowę tzw. ronda kompaktowego,
- budowę magistrali wodociągowej od ul. Sowinieckiej do ul. Śremskiej
- miejscowe odwodnienie, z położeniem płyt drogowych, na skrzyżowaniu ul. Kopernika i Chopina,
- wybudowanie sieci burzowej utwardzeniem drogi na zapleczu Os. Luboniana (od ul. Targowej do garaży),
- budowę trzeciej trafostacji w rejonie ulic Galczyńskiego, Żeromskiego — na potrzeby osiedla mieszkaniowego.

Inwestycje na terenie miejscowości wiejskich.

Rada zauważa nie tylko potrzeby miasta, ale i wsi. Nie zapomnijmy, że Mosina to 12 tysięcy mieszkańców, a wsi niewiele mniej bo 11 tysięcy.

Kanalizowaniem objęte będą wsie: Sasinowo, Rogalin, Sowiniec. Rozpocznie się budowa ciągu kanalizacyjnego, od końcówki zlokalizowanej na terenie Os. Nowe Krosno, w kierunku Drużyny, Nowinek i dalej do Pecnej. Planowane jest rozpoczęcie prac gazyfikacyjnych Krosinka i Ludwikowa. Realizowane będą chodniki w Drużynie, Nowinkach, chodnik w Czaporach od ul. Krętej do figurki Matki Boskiej; w Krosinku od sklepu do granic wsi; od Świątnik do Kaplicy w Rogalinie; w Rogalinie od przystanku PKS do ul. Prezydenckiej.

Nastąpi dokończenie kapitalnego remontu drogi przez Mieczewo, a także budowa kładki dla pieszych na rzeczce Głuszynce (Daszewice).

W budżecie tegorocznym znajdują się ponadto środki finansowe na realizację projektów tech-

**Biuletyn
MOSIŃSKI**

BIULETYN MOSIŃSKI. Redaguje zespół w składzie: Zbigniew Miczeko (redaktor naczelny), Bożena Jakś, Teresa Kurzawa. **Foto:** Marek Rybczyński. **Wydawca:** Zarząd Miejski w Mosinie, 62-050 Mosina, Plac 20 Października 1, ☎ (0-61) 813-22-51. **Redakcja** nie ponosi odpowiedzialności za treść reklam i ogłoszeń oraz zastrzega sobie prawo dokonywania skrótów nadesłanych materiałów. Materiałów nie zamówionych nie zwracamy. **Materiały do druku** oddano 20.02.1998 r. **Skład i druk:** „Gazeta Gostyńska”, Os. Gawrony 7, 63-800 Gostyń, ☎ (0-65) 572-03-09, 572-17-54.

nicznych, po wykonaniu których w budżecie przyszłorocznym winny się znaleźć inwestycje:

- odwodnienie ul. Ludwikowskiej w Krosinku,
- chodnik ul. Kozia i Łukowa w Pecnej,
- chodnik ul. Piotrowska i Szkolna w Daszewicach,
- kanalizacja w Babkach,
- gazociąg — Mieczewo, Radzewice, Świątniki, Rogalin.

Powyżej przedstawiliśmy w dużym skrócie przedsięwzięcia inwestycyjne. Ale wydatki budżetowe to nie tylko inwestycje. To również nie mniej ważna, a dla wielu może najważniejsza sprawa: nasza Oświata — szkoły i przedszkola. Przy ogólnych wydatkach budżetowych, osiągających pułap 19,5 mln zł, środki przeznaczone dla Oświaty wynoszą 9 mln zł. To prawie połowa budżetu.

Fundusz płac z wszystkimi pochodnymi (ZUS, fundusz pracy) wynosi na:

- szkoły — ok. 6 mln zł
- przedszkola — ok. 1 mln zł

Za pozostałą kwotę trzeba utrzymać — budynki, zapewnić ciepło, energię, wodę, wywóz nieczystości, telefony, materiały biurowe, remonty, inwestycje.

Ważniejsze planowane zadania:

- rozbudowa Szkoły Podstawowej w Rogalinie,
- rozbudowa — modernizacja Szkoły Podstawowej w Dymaczewie Starym,
- budowa kotłowni gazowej w Szkole Podstawowej Nr 1 w Mosinie
- prace projektowe dotyczące rozbudowy Szkoły Podstawowej w Rogalinie oraz dobudowanie tam sali gimnastycznej.

Zwróćmy uwagę także na uruchomienia czwartego oddziału w Przedszkolu Integracyjnym Nr 3 wraz z zakupieniem potrzebnego sprzętu rehabilitacyjnego. Rada rezerwuje znaczną kwotę, prawie 120 tys. zł na potrzeby Ochotniczych Straży Pożarnych.

Działalność kulturalna i biblioteczna wsparta będzie kwotą 630 tys. zł.

Na opiekę społeczną przeznaczono 1,1 mln zł, w tym 900 tys. zł z budżetu Państwa. Zarezerwowano niezbędne środki na sport i utrzymanie Urzędu.

Uchwalony budżet kontnuje kierunek inwestycji infrastrukturalnych (kanalizacja, gaz), wchodząc zarazem w inne obszary (sieć deszczowa). Należy tutaj dopowiedzieć, że układanie sieci deszczowej jest zapowiedzią, że bezpośrednio po

tym będą utwardzane ulice. Oby jak najszybciej, gdyż wszyscy mamy już dość dróg ziemnych, pełnych wyboi.

Należy jednak podkreślić zrozumienie społeczne dla kolejności realizowanych inwestycji. A więc najpierw infrastruktura podziemna, a następnie jezdnie i chodniki. Zwróćmy jeszcze uwagę na zwią-

szające się corocznie nakłady na oświatę, realizację inwestycji szkolnych, a także większe dotacje na opiekę społeczną.

Wszyscy tworzymy przyszłość naszej gminy. Dzięki spokojowi, konsekwencji, krok po kroku, realizując przemyślany plan możemy uzyskać kolejne sukcesy.

ZM

Nasi Radni:

TADEUSZ OLEJNICZAK

Pan Tadeusz Olejniczak kreśli w telegraficznym skrócie swój życiorys.

— Urodziłem się w Kutnie. Studia rzuciłem w Poznaniu, gdzie ukończyłem fizykę na Uniwersytecie. Po studiach miałem rok stażu w Zakładach Chemicznych w Gliwicach, a potem przez 4 lata pracowałem na Uniwersytecie Poznańskim. W '82 r. objąłem posadę nauczyciela w Szkole Podstawowej w Czapurach i od 90 r. jestem jej dyrektorem. Mieszkam w budynku starej szkoły w Wiórku, zajmując 3-pokojowe mieszkanie z kuchnią. Żona jest również nauczycielką — studiowaliśmy razem fizykę. Mam syna i córkę.

Teraz proszę opowiedzieć trochę szerzej o swojej pracy nauczycielskiej.

— Od początku pracy w szkole uczyłem fizyki. Gabinet fizyczny był dobrze wyposażony w naszej szkole. Zadbana już o to poprzednia dyrektorka, ucząca również fizyki. Jednak podczas ostatniej wizytacji pani metodyk, która oglądała pracownię przyrównała ją do muzeum, jest tam bowiem wiele pomocy naukowych nie przystających do współczesnych czasów. Trzeba zrobić remanent i powoli gromadzić nowe, aktualnie potrzebne pomoce.

W jakim kierunku idą zmiany w programach nauczania fizyki?

— Generalnie dąży się do ich „odchudzenia”, co wiąże się również z tym, że dla fizyki przeznaczono mniej godzin. Chodzi również o to, aby zmniejszyć ilość informacji na rzecz kształtowania umiejętności, a do tego potrzebna jest dobra, nowoczesna pracownia, aby każdy uczeń mógł sam wykonać doświadczenie i wyciągnąć odpowiednie wnioski.

Jakie są zamierzenia szkoły w najbliższej przyszłości?

— Utworzenie pracowni komputerowej i budowa pełnowymiarowej sali gimnastycznej. W szkole mamy jeden komputer, który może jedynie służyć do zabawy. Planujemy utworzenie pracowni, w której powinno się znaleźć 8-10 komputerów. Pukaliśmy już kilka razy do różnych instytucji, prosząc o przekazanie starszych komputerów, ale nie mieliśmy szczęścia, zawsze ktoś nas ubiegł. Marzymy, aby na początek dostać choćby 3-4 sztuki, wówczas brakujące będzie łatwiej dokupić. Mamy nadzieję, że budowa sali gimnastycznej doczeka się realizacji w niedalekiej przyszłości.

Co sądzi Pan o reformie oświaty?

— Najważniejsze, żeby się rozpoczęła i żeby była przeprowadzona w zakładanym terminie. Najgorsze co by mogło być, to zaniechanie działania. Po drugie muszą do niej być przekonani nauczyciele, bo to oni będą ją wprowadzać w życie i muszą być do tego dobrze przygotowani. W nowej szkole podstawowej w klasach IV-VI przedmioty będą zintegrowane w bloki edukacyjne i do wprowadzenia takich zajęć trzeba przygotować nauczycieli, którzy są dzisiaj specjalistami w poszczególnych przedmiotach.

(CIĄG DALSZY NA STR. 4)

Tym, którzy byli z nami
w czasie

OSTATNIEJ DROGI MARCINA

Ojcu Mirkowi Piłśniakowi,
księdzu kanonikowi Edwardowi Majce,
rodzinie, przyjaciołom,
znajomym, instytucjom
i dyrekcji szkoły

z głębi serca dziękujemy

Rodzice

Nasi Radni:

TADEUSZ OLEJNICZAK

(DOKOŃCZENIE ZE STR. 3)

Co radny z Wiórka i Babek może powiedzieć o swoich wsiach?

— Wsie położone są na peryferiach Gminy i na przedmieściach Poznania. Dla większości mieszkańców Poznań jest miejscem pracy i nauki, zaś wieś miejscem odpoczynku. Tutaj ma się swój dom z ogródkiem, spokój i niezbyt czyste środowisko, ponieważ w pobliżu znajdują się Zakłady Fosforowe w Luboniu, urządzenia radarowe Jednostki Wojskowej i poletka, na które Zakłady Ziemiaczane w Luboniu wylewają „ścieki” produkcyjne. Trzeba podziwiać aktywność znacznej części tutejszego społeczeństwa. Telefonizacja i gazyfikacja wsi zostały przeprowadzone sprawnie dzięki pracy społecznych komitetów i wsparciu finansowemu gminy.

Następnym zadaniem będzie kanalizacja. Nie ukrywam, że mieszkańcy wiązali duże nadzieje na rozwiązanie tego problemu z racji proponowanego ujęcia wody dla Poznania we Wiórku i Sasinowie. W związku ze zmianą lokalizacji tego ujęcia trzeba będzie poczekać na całościowe opracowanie kanalizacji gminy, które wskaże, jak będzie to rozwiązane we Wiórku i Czapurach. Natomiast Babki mają realną szansę na szybkie skanalizowanie dzięki biologicznej oczyszczalni przy Nadleśnictwie Babki. Niedawno zmodernizowano oświetlenie Wiórka i Czapur, co znacznie poprawiło bezpieczeństwo poruszania się po drodze. W blasku światła widać bardzo mocno, że w Wiórku brak jest

chodnika. W tym roku w budżecie są pieniądze na opracowanie projektu. Zarówno w Wiórku jak i w Babkach brak jest miejsc, gdzie młodzież mogłaby spędzać czas wolny. Co prawda we Wiórku jest „Klub Rolnika”, ale gdy został przejęty przez Radę Sołecką stoi zamknięty, służąc w niedzielę jako kaplica. W starej szkole we Wiórku mieści się filia Biblioteki Publicznej w Mosinie.

Może teraz o swojej pracy radnego. W jakich komisjach Pan pracuje?

— Pracuję w Komisji Oświaty i Spraw Socjalnych oraz Komisji Budżetowej. Komisja Oświaty ma bardzo szeroki obszar działania — od szeroko rozumianej oświaty, kultury i sportu do spraw pomocy społecznej i zdrowia. W Komisji Budżetu i Finansów wszystkie sprawy i problemy rozpatrywane są z punktu widzenia budżetu i pieniędzy. Oświata w naszej gminie zajmuje znaczące miejsce, co ma odzwierciedlenie w budżecie (ponad 40 %). Większość gminnych środków (nie licząc subwencji) przeznaczona jest na bieżące utrzymanie szkoły i inwestycje oświatowe. Mam nadzieję, że po zaspokojeniu potrzeb inwestycyjnych gminne środki finansowe zostaną skierowane na nauczycieli i uczniów. Muszą powstać przy każdej szkole koła zainteresowań atrakcyjne dla dzieci, prowadzone w sposób fachowy przez dobrze opłacanych przez gminę nauczycieli. Na wsiach szkoła powinna stać się centrum życia kulturalnego i sportowego. Moim zdaniem tegoroczny budżet okazał się zanadto życzliwy; ulegając naciskom radnych i rad sołeckich rozproszono duże kwoty na drobne inwestycje.

Czy ma Pan hobby?

— W przeszłości interesowałem się sportem. Grałem w koszykówkę i siatkówkę i kibicowałem rozgrywkom piłki nożnej. Obecnie wraz z żoną uprawiamy turystykę. Jesteśmy również miłośnikami Teatru Nowego w Poznaniu i staramy się oglądać wszystkie wystawiane tam sztuki.

ZM

Powstanie cmentarz w Krośnie

W związku z postulatami proboszcza parafii i Rady Sołeckiej Krosna, Rada Miejska w Mosinie na sesji dnia 18 lutego br. uchwałą darowała grunt gminny o powierzchni około 2 hektarów na utworzenie cmentarza.

List do proboszcza

Z okazji wznowienia wydawania „Wiadomości parafialnych” burmistrz Jan Kałuziński przesłał księdzu proboszczowi Edwardowi Majce następujące słowa:

Pragnę tą drogą serdecznie pogratulować Księdzu Kanonikowi wznowienia wydawania „Wiadomości Parafialnych”, których pierwszy numer posiadał datę 26 października 1930 r. „Wiadomości Parafialne” — kolejny periodyk wychodzący w Mosinie, wypełni pewną lukę i będzie nam wszystkim przybliżać w sposób kompleksowy i zapewne interesujący informacje oraz zamierzenia parafii mosińskiej.

Życzę, aby „Wiadomości Parafialne” były trwałym akcentem w życiu naszego społeczeństwa, a Księdzu Kanonikowi, aby był stałym, niezmiennym ich redaktorem naczelnym.

Z poważaniem

dr inż. JAN KAŁUZIŃSKI
Burmistrz

Mosina, dnia 6 lutego 1998 r.

Golf coraz realniejszy

Prawdopodobieństwo powstania pól golfowych w naszej gminie jest coraz realniejsze. Uchwała podjęta w tej sprawie przez Radę Miejską (str. z uchwałami) zabezpieczy interes gminy w przypadku przeznaczenia na ten cel gruntów pomiędzy Sowińcem a Krajkowem. Są to grunty rolne, łąki i pastwiska o łącznej powierzchni 168 ha z czego: 44 ha są własnością gminy, 122 ha pozostają w gestii Agencji Własności Rolnej Skarbu Państwa i 2 ha są własnością prywatną.

Obecnie prowadzone są rozmowy ze wszystkimi zainteresowanymi stronami: rolnikami właścicielami lub użytkownikami gruntów, agencją WRSP oraz z udziałowcami zawiązującej się spółki cywilnej, która będzie inwestorem i współwłaścicielem obiektu. Sprawa prowadzona jest ze spokojem potrzebnym takiemu przedsięwzięciu i z rozmysłem zabezpieczającym dobro gminy. Tematyce mosińskich pól golfowych będzie poświęcony specjalny program TV Poznań, której ekipa gościła w Mosinie 5 lutego br., kiedy to ładna pogoda pozwoliła na kręcenie zdjęć w okolicach Sowińca i Krajkowa.

TK

Z PRAC RADY MIEJSKIEJ

23 stycznia 1998 roku odbyła się XLI sesja zwyczajna Rady Miejskiej, podczas której podjęto 15 uchwał. Szczegółowej uwadze polecamy uchwały Nr XLI/266/98, Nr XLI/267/98, Nr XLI/268/98 dotyczące uchwalenia zmiany planu zagospodarowania przestrzennego. Uchwały o przystąpieniu do zmiany planu zagospodarowania, będą przedstawione w formie skrótovej.

Uchwała Nr XLII/280/98 Rady Miejskiej w Mosinie z dnia 18 lutego 1998 r.

w sprawie wyrażenia zgody na dokonanie darowizny

Na podstawie art. 18 ust. 2 pkt 9 lit. a ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie terytorialnym (Dz. U. z 1996 r. Nr 13, poz. 74 z późn. zm.), art. 13 ust. 2 ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r. o gospodarce nieruchomościami (Dz. U. z 1997 r. Nr 115, poz. 741) i art. 893 Kodeksu Cywilnego Rada Miejska uchwala, co następuje:

§ 1

W celu założenia i utrzymania cmentarza dla zmarłych, niezależnie od wyznania, wyraża się zgodę na dokonanie darowizny na rzecz Parafii Rzymskokatolickiej w Krośnie niżej wymienionych działek położonych we wsi Krosno, stanowiących własność gminy Mosina:

— działka nr 141/7 o powierzchni 11.341 m² ark. mapy 1 Kw 30.747
— działka nr 140 o powierzchni 7.900 m² ark. mapy 1 Kw 29.410.

§ 2

Wykonanie uchwały powierza się Zarządowi Miejskiemu w Mosinie.

§ 3

Uchwała wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

MARIAN STRENN

Przewodniczący Rady Miejskiej

UZASADNIENIE

Parafia Rzymskokatolicka w Krośnie zwróciła się z wnioskiem do Burmistrza o założenie cmentarza we wsi Krosno.

W związku z tym, że do zakresu działania gminy należą wszystkie sprawy publiczne o znaczeniu lokalnym, darowanie gruntu na rzecz Parafii Rzymskokatolickiej w Krośnie w celu założenia i utrzymania cmentarza dla zmarłych niezależnie od wyznania jest uzasadnione.

JAN KAŁUZIŃSKI

Burmistrz

Przekształcenie prawa użytkowania wieczystego w prawo własności

Z dniem 1 stycznia 1998 r. weszła w życie ustawa z dnia 4 września 1997 r. o przekształceniu prawa użytkowania wieczystego przysługującego osobom fizycznym w prawo własności. Przepisy te zostały opublikowane 9 października 1997 r. w Dzienniku Ustaw Nr 123 pod poz. 781. Przepisy ustawy stosuje się do osób fizycznych, które nabyły prawo użytkowania wieczystego przed dniem 9 października 1997 r. tj. przed dniem jej ogłoszenia. Należy zaznaczyć, że nabycie prawa użytkowania wieczystego następuje dopiero z chwilą wpisu do księgi wieczystej. Przekształcenie następuje na wniosek. Nikogo więc nie zmusza się do zmiany formy władania nieruchomością. Osoby zainteresowane powinny złożyć do Burmistrza Gminy Mosina wniosek o przekształcenie prawa użytkowania wieczystego w prawo własności. Wniosek powinien odpowiadać wymogom określonym w rozporządzeniu Ministra Sprawiedliwości z dnia 19 grudnia 1997 r. opublikowanym w Dzienniku Ustaw Nr 157, poz. 1037.

Treść wniosku powinna zawierać:

1. Wskazanie adresata wniosku (dla użytkowników wieczystych gruntów położonych w Gminie Mosina będzie to burmistrz gminy Mosina).
2. Dane osobowe wnioskodawcy (jeżeli prawo użytkowania wieczystego przysługuje kilku osobom, z wnioskiem muszą wystąpić wszyscy współużytkownicy. Mogą to uczynić każdy odrębnie albo wspólnie, w jednym wniosku).
 - a) imię i nazwisko,
 - b) imiona rodziców,
 - c) miejsce zamieszkania,
 - d) numer ewidencyjny PESEL
3. Określenie położenia i powierzchni nieruchomości będącej przedmiotem użytkowania wieczystego, z oznaczeniem jej według księgi wieczystej prowadzonej przez właściwy sąd (adres, powierzchnia, nr działki, obręb geodezyjny).
4. Okres użytkowania wieczystego nieruchomości przez wnioskodawcę i jego poprzedników prawnych.
5. Dane dotyczące sposobu powstania prawa użytkowania wieczystego, zwłaszcza na mocy umowy notarialnej, decyzji administracyjnej lub orzeczenia sądu.
6. Informacje o:
 - a) wysokości uiszczanej opłaty rocznej z tytułu użytkowania wieczystego za 1997 r.,
 - b) proponowanym sposobie uiszczania opłaty, o którym mowa w art. 5 ust. 5 ustawy,
 - c) otrzymaniu nieruchomości w użytkowa-

nie wieczyste nieodpłatnie albo o uprawnieniu do nieodpłatnego przekształcania prawa użytkowania wieczystego w prawo własności stosownie do art. 6 ust. 1 pkt. 1-3 ustawy.

7. Datę wniosku i podpis wnioskodawcy.

Do wniosku należy dołączyć dokumenty potwierdzające prawo użytkowania wieczystego:

1. Odpis księgi wieczystej nieruchomości, będącej przedmiotem użytkowania wieczystego, a w razie gdy wpis w księdze wieczystej nie odpowiada stanowi faktycznemu lub prawnemu — wymagany będzie odpis decyzji administracyjnej, ustanawiającej prawo użytkowania wieczystego lub wypis umowy, zawartej w formie aktu notarialnego, ustanawiającej to prawo.
2. Dokumenty potwierdzające, że wnioskodawca jest następcą prawnym użytkownika wieczystego, gdy wniosek o nieodpłatne przekształcenie prawa użytkowania wieczystego w prawo własności składa następca prawny użytkownika wieczystego.
3. Dokumenty potwierdzające uprawnienie użytkownika wieczystego lub jego następcy prawnego do nieodpłatnego przekształcenia prawa użytkowania wieczystego w prawo własności (o czym niżej).

W Urzędzie Miejskim (pokój 29) można odbierać przygotowane, dla ułatwienia użytkownikom wieczystym, formularze wniosków.

Przekształcenie prawa następuje na podstawie decyzji. Nie można jednakże uzyskać pozytywnej decyzji o przekształceniu prawa wieczystego użytkowania w prawo własności, jeśli toczy się postępowanie administracyjne dotyczące prawidłowości nabycia nieruchomości przez Gminę Mosina. Ustawa przewiduje opłatę za przekształcenie prawa. Opłata składa się z rat rocznych płatnych przez:

1. 15 lat — jeżeli użytkowanie wieczyste trwało 5 lat i krócej,
2. 10 lat — jeżeli użytkowanie wieczyste trwało dłużej niż 5 lat i krócej niż 20 lat,
3. 5 lat — jeżeli użytkowanie wieczyste trwało 20 lat i dłużej.

Wysokość raty rocznej jest równa wysokości opłaty rocznej naliczanej za 1997 r. i będzie corocznie waloryzowana średniorocznym wskaźnikiem wzrostu cen towarów i usług konsumpcyjnych za rok poprzedni. Można je wnieść jednorazowo, unikając w ten sposób waloryzacji.

Okresy użytkowania wieczystego liczy się do dnia wejścia w życie ustawy tj. do 1 stycznia 1998 r. Dla zabezpieczenia należności związanych z opłatą, gminie przysługuje hipoteka przymusowa.

Ustawa reguluje przypadki, w których przekształcenie prawa następuje nieodpłatnie. Dotyczy to użytkowników wieczystych oraz ich następców prawnych:

1. którym nieruchomość została oddana w użytkowanie wieczyste w związku z utratą mienia wskutek wojny 1939-45 r. i którzy pozostawili majątek na terytorium nie znajdującym się na obecnym obszarze Państwa Polskiego,
2. którzy na mocy umów międzynarodowych zawartych przez Państwo Polskie mieli otrzymać ekwiwalent za mienie pozostawione za granicą, a wartość tego mienia jest wyższa od opłaty, o której mowa w art. 4,
3. którym oddano nieruchomość w użytkowanie wieczyste w związku z wywłaszczeniem dokonany po 1949 r., a przed dniem 29 kwietnia 1985 r.
4. którym oddano nieruchomość w użytkowanie wieczyste nieodpłatnie.

ANNA SZAWELSKA

radca prawny Urzędu w Puszczykowie

● Powyższy tekst — ze zmianami dotyczącymi nazwy miejscowości — drukujemy za zgodą autorki, za co serdecznie dziękujemy. Poszerza to obszar przyjaznego współdziałania Mosiny i Puszczykowa, na którym do tej pory notujemy wspólną stację redukcyjną gazu i oczyszczalnię ścieków oraz mosińsko-puszczykowskie Koło Pszczelarzy i wspólne Bractwo Kurkowe. Cieszy nas taki model dobrosąsiedzkich stosunków, o czym piszemy z wiarą, że będą coraz lepsze.

424 decyzje

Referat Inwestycji, Planowania Przestrzennego i Budownictwa informuje, że w roku ubiegłym wydano 424 decyzje ustalające warunki zabudowy i zagospodarowania terenu.

Decyzje te dotyczyły różnych inwestycji. Od wydanych decyzji wniesiono 6 odwołań, co stanowi 1,4% wszystkich wydanych decyzji. Sprawy odrzucone, w końcowym etapie po odwołaniach zostały utrzymane w mocy. W dwóch przypadkach postępowanie zostało umorzone.

Trwają prace nad opracowaniem STUDIUM, które są już na ukończeniu. W najbliższym czasie przewiduje się jego zatwierdzenie.

STUDIUM stanowi ważny dokument dla perspektywicznego myślenia o rozwoju gminy. Pod pojęciem „STUDIUM” należy rozumieć — studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy. Ponadto w opracowaniu są plany szczegółowe zagospodarowania przestrzennego przy jeziorze w Dymaczewie Nowym i inne nieznaczne powierzchnie terenu miasta i gminy Mosina.

Zgodnie z zasadami nowej ustawy o planowaniu przestrzennym opracowano i uchwalono plany dla: rejonu Szosy Poznańskiej w Mosinie, rejonu ulicy Strzeleckiej w Mosinie, terenu po drugiej stronie szosy do Stęszewa w Dymaczewie Nowym oraz części wsi Rogalinek.

MIROSLAWA JUNGERMANN

Spadki, darowizny!

Uchwałą Nr 163/192/97 Zarząd Miejski w Mosinie przedłużył do 31 grudnia 2000 roku zrezygnowanie z poboru podatku od spadków i darowizn w pierwszej grupie podatkowej w stosunku do nieruchomości położonych na terenie Gminy Mosina.

Praktycznie oznacza to znaczne udogodnienia finansowe dla osób pragnących uregulować sprawy własnościowe. Udogodnienie dotyczy

pierwszej grupy podatkowej do której zalicza się: małżonka, zstępnych (dzieci, wnuki, prawnuki), wstępnych (rodzice, dziadkowie), pasierba, zięcia, synową, rodzeństwo, ojczyma, macochę i teściów. Darowanie nieruchomości innym osobom niż wymienione w pierwszej grupie podatkowej pociąga za sobą obowiązek płacenia podatku zgodnie z przepisami.

Zachęcamy osoby zainteresowane do załatwienia spraw majątkowych korzystając z okresu, kiedy obowiązuje zaniechanie poboru podatku. (B.J.)

Bonifikaty od opłat rocznych z tytułu użytkowania wieczystego

Poprzedni Sejm dokonał w ubiegłym roku zmian w ustawie o gospodarce nieruchomościami. Do końca 1997 r. obniżka 50% dotyczyła emerytów i rencistów. Od 1 stycznia 1998 r. bonifikaty udziela się osobom fizycznym, których dochód miesięczny na jednego członka rodziny nie przekracza 50% średniego miesięcznego wynagrodzenia w gospodarce narodowej za czwarty kwartał roku poprzedzającego rok, za który opłata ma być wnoszona, ogłaszanego przez Prezesa Głównego Urzędu Statystycznego. Bonifikata przysługuje tylko wówczas, gdy nieruchomość jest przeznaczona lub wykorzystywana na cele mieszkaniowe. Nie ma obecnie znaczenia, czy osoba taka jest emerytem lub rencistą. Rada Miejska podczas sesji w dniu 18.02.98 r. ustaliła wyżej omawianą bonifikatę w wysokości 30%.

Opłaty za użytkowanie wieczyste w 1998 r. obowiązują w takiej samej wysokości, jak w roku 1997 i są płatne bez wezwania. Uchwałę przedstawiamy obok.

UCHWAŁA Nr XLII/285/98 Rady Miejskiej w Mosinie z dnia 18 lutego 1998 r. w sprawie udzielenia bonifikaty od opłat rocznych z tytułu użytkowania wieczystego nieruchomości gruntowej

Na podstawie art. 18 pkt. 9 lit. a ustawy z dnia 8 marca 1990r. o samorządzie terytorialnym (Dz. U. Nr 13 poz. 74 z późn. zm.) oraz art. 74 ust. 1 ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r. o gospodarce nieruchomościami (Dz. U. Nr 115 poz. 741) Rada Miejska w Mosinie uchwala, co następuje:

§ 1

1. Osobom fizycznym, których dochód miesięczny na jednego członka rodziny nie przekracza 50% średniego miesięcznego wynagrodzenia w gospodarce narodowej za ostatni kwartał roku poprzedzającego rok, za który opłata ma być wnoszona, ogłaszanego przez Prezesa Głównego Urzędu Statystycznego, udziela się bonifikaty od opłat rocznych z tytułu użytkowania wieczystego nieruchomości gruntowej, jeżeli nieruchomość jest przeznaczona lub wykorzystywana na cele mieszkaniowe.

2. Wysokość bonifikaty wynosi 30% wnoszonej opłaty rocznej.

§ 2

Wykonanie uchwały powierza się Zarządowi Miejskiemu w Mosinie.

§ 3

Uchwała wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

MARIAN STREŃK

Przewodniczący Rady Miejskiej

Praktyczne wskazówki dla przystępujących do budowy

1. Kupując ziemię pod budowę, sprawdź czy w planie zagospodarowania przestrzennego stanowi ona teren przeznaczony pod budownictwo. Zgodnie z ustaleniami obowiązującego miejscowego planu zagosp. przestrz. możesz realizować swoje zamierzenie inwestycyjne (budynek mieszkalny, warsztat...). Informacje otrzymasz w Referacie Inwestycji i Budownictwa Urzędu Miejskiego w Mosinie, pokój 14.

2. Następnie wystąp o wydanie decyzji o warunkach zabudowy i zagospodarowania terenu. Starając się o wydanie decyzji należy do wniosku dołączyć:

— 2 mapki sytuacyjne
— jeżeli zamierzenie budowlane dotyczy również przyłącza wodociągowego dołącz uzgodnienie z administratorem sieci wodociągowej (PWIK).

— zgodę sąsiada, jeżeli planowana budowa znajduje się bliżej granicy niż przewidują to warunki techniczne i mniej niż 3 m.

3. Po otrzymaniu i uprawomocnieniu się decyzji o warunkach zabudowy możesz wystąpić do Urzędu Rejonowego w Poznaniu ul. Jackowskiego 16/18 o wydanie pozwolenia na budowę i zatwierdzenie projektu budowlanego.

4. Pozwolenie na budowę jest również wymagane przy wszelkiego rodzaju rozbudowach, adaptacjach i przebudowach obiektu już istniejącego, polegających na wymianie elementów konstrukcyjnych i instalacji gazowej, a także w tym przypadku, gdy przebudowa wpływa na zmianę wyglądu obiektu w odniesieniu do otaczającej zabudowy.

Zmiana prawa budowlanego od 1 stycznia 1998 r. wprowadziła znaczne udogodnienia, a mianowicie zwolniła od obowiązku uzyskania pozwolenia na budowę parkanów od strony ulicy, placów i miejsc publicznych. Należy jednak 30 dni przed terminem rozpoczęcia budowy, zgłosić taki zamiar w Urzędzie Rejonowym w Poznaniu. Po upływie 30 dni, jeżeli Urząd Rejonowy nie wnieśli sprzeciwu, można przystąpić do budowy.

Budowa domu, lub innego obiektu jest zamierzeniem poważnym i żeby uniknąć kłopotów z powodu uchybień formalnych, zachęcamy zainteresowanych do zapoznania się z wszelkimi przepisami i trybem postępowania, w Referacie Inwestycji Planowania Przestrzennego i Budownictwa Urzędu Miejskiego w Mosinie, pokój nr 14.

B. J.

Referat Inwestycji, Planowania Przestrzennego i Budownictwa informuje jak przebiega realizacja tegorocznego budżetu.

I. W zakresie budowy kanalizacji sanitarnej i gazowej

1. Miasto

W toku opracowania jest dokumentacja na budowę sieci kanalizacji sanitarnej i gazowej wraz z przyłączami do posesji, sieci kanalizacji deszczowej łącznie z dokumentacją na odtworzenie i budowę ulic w centrum miasta — tj w rejonie ograniczonym linią kolejową Poznań — Wrocław, Poznań — Osowa Góra, Szosą Poznańską, Mostową, Sremską.

Projektując sieci dla ww. uzbrojenia Gmina zleca opracowanie dokumentacji na przyłącza do nieruchomości na danym terenie. Jest to duże udogodnienie dla właścicieli posesji, którzy po zrealizowaniu przez Gminę inwestycji i oddaniu jej do eksploatacji mają już gotowy projekt wraz z pozwoleniem na budowę i mogą przystąpić do budowy danego przyłącza.

Warunkiem włączenia się do sieci jest dokonanie wpłaty na rzecz Gminnego Funduszu Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej (wysokość wpłaty reguluje Uchwała nr 174/203/98 Zarządu Miejskiego z dnia 2 lutego br.).

Wpłaty odpowiednio wynoszą: przy sieci wodociągowej 405 zł, przy sieci kanalizacyjnej 470 zł, przy sieci gazowej 550 zł i obowiązują do 31 grudnia 1998 r.

Kwota wpłaty jest równocześnie darowizną na rzecz gminy, którą można odliczyć od podatku. Należy zaznaczyć, że wysokość tej wpłaty jest równoważna z kosztami jakie musiałby ponieść właściciel nieruchomości, aby zlecić opracowanie dokumentacji i uzyskać pozwolenie na budowę.

Wobec tego Gmina zachęca Właścicieli posesji do współpracy z projektantami, aby umożliwić im opracowanie projektów przyłączy.

Przypominamy, że same koszty budowy przyłączy pokrywa właściciel posesji, który może odliczyć je od podatku traktując jako remont nieruchomości. Dodatkowo wyjaśniamy, że podłączenie kuchni gazowej czy pieca centralnego ogrzewania może jednak nastąpić dopiero po opracowaniu dokumentacji na instalację wewnątrz i uzyskaniu pozwo-

lenia na budowę z Urzędu Rejonowego w Poznaniu przy ul. Jackowskiego 18/20.

Wykonawcą dokumentacji dla ww. rejonu jest Pracownia Projektowa „Techmaprojekt” z Poznania.

W wyniku przeprowadzonej obecnie procedury przetargowej zostanie wybrany wykonawca dokumentacji na budowę sieci kanalizacyjnej i gazowej wraz z przyłączami dla rejonu ulic Torowej, Leszczyńskiej i Strzeleckiej w Mosinie. Po uzyskaniu pozwolenia na budowę dla ww. inwestycji Gmina przystąpi do ich realizacji.

2. Gmina

W toku opracowania jest dokumentacja na budowę sieci gazowej wraz z przyłączami dla wsi Krosinko.

Wykonawcą projektu (w wyniku przeprowadzonego przetargu nieograniczonego) jest inż. Henryk GUBAŃSKI. Koszt opracowania to kwota 68.250,00 zł. Budowa rozpocznie się po uzyskaniu pozwolenia na budowę i wylonieniu wykonawcy również w zgodzie z ustawą o zamówieniach publicznych.

Dla dalszej budowy sieci kanalizacji sanitarnej w naszej gminie w toku opracowania są projekty dla wsi Rogalinek, Sasinowo, Drużyna, Nowinki, Sowiniec, Pecna.

Autorem projektu dla wsi Rogalinek i Sasinowo jest Biuro Usług Projektowych „Prowod” z Poznania. Koszt opracowania — 155.000,00 zł.

Dla Drużyny i Nowinek projekt opracuje Zakład Usług Technicznych „Magat” z Poznania. Koszt opracowania — 49.000,00 zł.

Sieć kanalizacyjna dla wsi Sowiniec opracowana jest przez Przedsiębiorstwo Projektowo-Usługowe „Eko-Wod-Kan” z Przeźmierowa. Koszt opracowania 19.000,00 zł.

Rozpoczęcie budowy sieci kanalizacji sanitarnej we wsiach: Rogalinek, Drużyna i Sowiniec nastąpi niezwłocznie po uzyskaniu pozwolenia na budowę i oczywiście wyborze wykonawcy.

W najbliższym czasie przystąpimy do przeprowadzenia przetargów na wykonanie projektów na budowę sieci gazowej wraz z przyłączami dla wsi: Mieczewo, Radzewice, Świątniki i Rogalin oraz sieci kanalizacyjnej i przyłączy dla wsi Babki.

MARIA WYZUJ

UWAGA, mieszkańcy CAŁEJ Gminy Mosina KTO CHCE TELEFON???

Każdy z mieszkańców, kto nie posiada przyłącza telefonicznego lub chce otrzymać dodatkowe, powinien złożyć odpowiedni wniosek do Telekomunikacji Polskiej S.A. Telekomunikacja Polska S.A. zobowiązuje się zrealizować go do **końca 1999 r.** Formularze podań można odbierać w Urzędzie Miejskim w Mosinie pokój nr 21, w godzinach urzędowania. Po wypełnieniu należy je składać w tym samym pokoju.

W imieniu dyrektora TPSA Zbigniewa Kujawskiego

HUBERT PRAŁAT
Zastępca Burmistrza

ZBIÓRKA ODPADÓW WIELKOGABARYTOWYCH

Urząd Miejski w Mosinie podaje do publicznej wiadomości, że w dniu **17 marca br.** w godzinach od **7-15** Zakład Usług Komunalnych dokona bezpłatnej zbiórki odpadów wielkogabarytowych takich jak: stare tapczany, meble, art. gospodarstwa domowego, złom itp. w centrum miasta tj. na obszarze zawartym pomiędzy Kanalem Mosińskim, a torami kolejowymi Poznań — Wrocław czyli tzw. „Osiedle za Barwą”. W związku z powyższym prosi się mieszkańców ww. rejonu o wystawienie na terenie posesji lub przed nią w miejscu ogólnie dostępnym wspomnianych odpadów.

Przypominamy: Z dniem 1 października 1997 r. na terenie gminy Mosina obowiązują „Regulamin utrzymania porządku i czystości oraz ochrony środowiska przed odpadami komunalnymi”. **Informujemy:** Zakład Usług Komunalnych posiada w ciągłej sprzedaży za gotówkę i na korzystne raty pojemniki na nieczystości stałe typu V-110.

ZBIÓRKA AKUMULATORÓW

Kolejna akcja kampanii

URZĄD MIEJSKI w Mosinie i przedsiębiorstwo POL-CAR z Poznania, dealer samochodów Fiat, Lancia, Alfa Romeo — największa firma na rynku motoryzacyjnym w Wielkopolsce — **organizują zbiórkę starych, zużytych akumulatorów.** Kierowca firmowego Fiata Dukato z Pol-Caru będzie odbierał zużyte akumulatory w **sobotę 14 marca 1998 roku w godzinach od 10 do 12 na parkingu przed Ośrodkiem Kultury i Sportu w Mosinie ul. Dworcowa 6.** Jeśli nie możesz dostarczyć akumulatora na miejsce zbiórki — **zadzwoń wcześniej do dnia 10 marca 1998 r. do Pol-Caru pod numer telefonu 876-83-31 wew. 209 lub do Urzędu Miejskiego w Mosinie tel. 8132-251, podając swój adres. Wtedy w dniu zbiórki kierowca Pol-Caru zgłosi się pod wskazany adres.** Za każdy zdany akumulator otrzymuje się ważny bezterminowo kupon uprawniający do 5% bonifikaty przy zakupie nowego w kompleksie handlowo-usługowym Pol-Caru mieszczącym się w Poznaniu przy ul. Gorzysława 9 lub też w salonie Pol-Caru przy ulicy Wierzbicice 2a (vis a vis dworca PKS w Poznaniu). Jeżeli więc w garażu, domu, na posesji poniewiera się taki niepotrzebny, niebezpieczny dla środowiska naturalnego akumulator, skorzystaj z nadarzającej się okazji. Nie wystawiaj akumulatora na ulicę! Bądź obecny w domu, aby odebrać zniżkowy kupon.

**NIE ZMARNUJ SZANSY, ABY BEZ PROBLEMÓW
POZBYĆ SIĘ ZUŻYTYCH AKUMULATORÓW.
POMOŻESZ W TEN SPOSÓB SOBIE I ŚRODOWISKU!**

Kierowco, czy pamiętasz,

że w dowodzie rejestracyjnym twojego pojazdu powinna widnieć pieczęć badania technicznego, z aktualną datą ważności?

Przeoczenie terminu kolejnego badania może spowodować:

1. Zatrzymanie dowodu rejestracyjnego przez Policję i przesłanie go do urzędu, w którym został wystawiony. Kierowca otrzymuje pokwitowanie z określeniem, do ilu dni (maksymalnie 7) może korzystać z pojazdu pod warunkiem, że w tym czasie dokona przeglądu. O długości prolongaty decyduje policjant po wstępnym określeniu stanu pojazdu.

2. Utratę wszelkich praw do odszkodowania z PZU, jeśli w razie kolizji okaże się, że brak aktualnego wpisu badania technicznego. (T.K.)

Zarząd Miejski w Mosinie ogłasza

przetarg ustny nieograniczony

na sprzedaż działek położonych w Mosinie przy ul. Zeromskiego — Gałczyńskiego, stanowiących własność Gminy Mosina

W planie zagospodarowania przestrzennego miasta Mosina działki te przeznaczone są pod zabudowę mieszkaniową jednorodzinną.

Termin rozpoczęcia budowy w ciągu 2 lat, a zakończenia w ciągu 5 lat, licząc od dnia zawarcia umowy sprzedaży. Przyłącza energetyczne i wodociągowe należy wykonać we własnym zakresie. Sieć kanalizacyjna będzie realizowana w roku 1999.

Po doprowadzeniu sieci gazowej przez gminę będzie możliwość uzyskania pozwolenia na ogrzewanie budynków gazem.

WYKAZ DZIAŁEK

Lp.	Działka nr	pow. m ²	Księga wieczysta nr	Cena wywoławcza zł
1.	2861/2	809	25.522	15.414
2.	2861/3	698	25.522	13.299
3.	2861/4	870	25.522	15.398
4.	2088/38	973	22.919	17.844
5.	2088/39	875	22.919	16.690
6.	2088/40	875	22.919	16.690
7.	2088/26	781	22.919	14.880
	2089/28	93	23.005	1.772
8.	2088/27	944	22.919	17.312
9.	2088/28	775	22.919	14.501
10.	2088/29	1.091	22.919	18.988
11.	2088/31	899	22.919	16.488

Przetarg odbędzie się **23 marca 1998 r.** w Urzędzie Miejskim w Mosinie Plac 20 Października 1, o godz. 14, sala nr 28. Wadium w wysokości 10% ceny wywoławczej należy wpłacić do dnia 18 marca 1998 r. na konto:

Gosp. Bank Włkp. S.A. 16101133-1339-12012-1 GBS Mosina 90480007-215-360-2.

Wadium ulega przypadkowi w razie uchylecia się uczestnika, który przetarg wygrał, od zawarcia umowy. Uczestnik przetargu może nabyć maksymalnie dwie działki. Dodatkowe informacje na temat przetargu można uzyskać w Urzędzie Miejskim w Mosinie pokój nr 30, telefon 8-132-251 wew. 13. Zarząd Miejski zastrzega sobie prawo odwołania przetargu bez podania przyczyny.

HUBERT PRAŁAT
Zastępca Burmistrza

Walentynki inaczej

Kiedy już wszystkie walentynkowe kartki, życzenia, kwiaty i prezenty — jako ewidentne dowody uczucia — dotarły do adresatek i adresatów, w kościele parafialnym w Mosinie, w niedzielę 15 lutego o godz. 20.00, przy zgaszonych światłach i zapalonych świecach, rozpoczęła się nastrojowa msza święta w intencji wszystkich bliskich tym, którzy przyjęli zaproszenie na tę Eucharystię. Skromne afisze zapraszały na modlitwne spotkanie wszystkich, którzy już znaleźli i tych, którzy jeszcze szukają. Jednych i drugich było bardzo wielu. A o miłości głęboko pojmowanej i zakorzenionej w Ewangelii mówił w homilii ksiądz Krzysztof Szymendera, pomysłodawca i animator tego spotkania, które miało dwa przesłania:

„Niech miłość Twoja Panie strzeże miłości naszej” i drugie za księdzem Twardowskim „...kochamy wciąż za mało i stale za późno”.

TK

Zaproszenie

Ośrodek Kultury i Sportu zaprasza do **pracowni ceramicznej**, która wznowiła zajęcia. Odbývają się one w każdą sobotę od godz. 10.00.

Spotkanie dyrektorów szkół

Powakacyjne spotkanie dyrektorów szkół poświęcone było m.in. podsumowaniu akcji zimowego wypoczynku, o którym piszemy poniżej.

Najważniejszą sprawą było omówienie budżetu oświaty na rok 1998. Każda placówka otrzymała dokument określający dokładnie wysokość środków wynikających z budżetu gminy, z podziałem na: bieżącą działalność i utrzymanie szkoły, środki na opał oraz środki na bieżące remonty. Zarówno burmistrz

Jan Kałuziński i koordynator oświaty Zdzisław Mikołajczak mocno akcentowali konieczność przestrzegania dyscypliny finansowej i

wynikającą z tego konieczność zmniejszenia się w przyznanym limicie. To dyrektor szkoły określi, jakie remonty przeprowadzić w placówce w ramach przyznanego środków, jednak pieniądze może wydać tylko zgodnie z ustawą o zamówieniach publicznych. Zastanawiano się również, jak mają być wykorzystane środki zarezerwowane w budżecie na Ognisko Pracy Pozaszkolnej. Część z nich wydano na opłacenie opiekunów zimowego wypoczynku. Prowadząca tę placówkę do tej pory Teresa Kurzawa złożyła rezygnację z końcem ubiegłego roku. Zajęcia w kołach zainteresowań są zawieszane. O dalszych losach Ogniska mają

zadecydować pisemne sugestie dyrektorów szkół, złożone u Koordynatora oświaty i wychowania.

W okresie nasilonej dyskusji społecznej o potrzebie organizowania zajęć pozalekcyjnych, dalsze istnienie tej placówki wydaje się bardzo uzasadnione. Jednak o jej losie i kształcie zdecyduje gremium dyrektorów szkół. Propozycje włączenia szkół w profilaktykę przeciwalkoholową omówiła pani Konieczna z Poradni Wychowawczo-Zawodowej. Natomiast główne cele i założenia reformy oświatowej przedstawiła z ramienia Kuratorium Oświaty wizytator Barbara Gorzelany.

□

Skromny jubileusz pomagania potrzebującym

W marcu mijają dwa lata działalności Stowarzyszenia Pomocy Potrzebującym im. Św. Antoniego w Mosinie.

O naszej działalności informowały na bieżąco lokalne gazety, szczególnie „Biuletyn Mosiński”, w którym mamy stałą rubrykę. Pomysł zawiązania instytucji charytatywnej przy parafii powstał w 1995 roku na spotkaniu posynodalnym i uzyskał pełną aprobatę ówczesnego proboszcza księdza Bernarda Kusa. Obecny proboszcz, ksiądz kanonik Edward Majka również jest naszym sprzymierzeńcem, dzięki czemu Stowarzyszenie korzysta z kilku pomieszczeń domu katechetycznego, gdzie w każdy poniedziałek w godz. od 17 do 18 dyżurują członkowie zarządu.

Stowarzyszenie postawiło przed sobą zadanie wspierania duchowego i materialnego ludzi potrzebujących oraz pozyskania do współpracy i pomocy osób wrażliwych, którzy chcą się dzielić z innymi. Zarząd Stowarzyszenia tworzą: Jacek Fengler — prezes oraz jego dwaj zastępcy — Ewa Urbaniak i Mariusz Kayser. Założeniem Stowarzyszenia od początku było pozyskiwanie środków finansowych w formie zbiórek, imprez i od sponsorów. Prowadzono również sprzedaż świec, zniczy, stroików. W ten sposób zebrano przez dwa lata ponad 25 tysięcy złotych oraz liczne dary rzeczowe, które pozwoliły zorganizować dwie wigilie, festyn oraz przekazać potrzebującym żywność, odzież, sprzęt gospodarstwa domowego i meble. Pieniądże przeznaczone na: zakup opału, leków, żywności oraz opłacenie obiadów i wakacji dla dzieci, refundację kosztów pobytu dziecka w przedszkolu integracyjnym, opłacono psychologa prowadzącego zajęcia z grupą wsparcia dla rodzin alkoholowych.

Udzielono też pomocy w rozwiązywaniu trudnych egzystencjalnych problemów w bardzo różnym zakresie. Od roku Stowarzyszenie organizuje pomoc prawną. W sposób ciągły prowadzona jest zbiórka odzieży, która po segregacji trafia do potrzebujących. Włączono się również w akcję pomocy powodzianom. Zorganizowano także parafialny dzień chorych. Powyższa działalność możliwa jest dzięki zaangażowaniu kilkunastu członków Stowarzyszenia. Bardzo dobrze układa nam się współpraca z Pomocnikami Matki Kościoła gotowymi

do pomocy w każdej akcji. Bardzo cenne jest współdziałanie z Ośrodkiem Pomocy Społecznej, którego pracownicy z kierowniczką Aleksandrą Szłapińską udzielają nam zawsze daleko idącej pomocy, wspierając doświadczeniem i radą. Również nasze prośby kierowane do władz samorządowych zawsze traktowane były z najwyższą uwagą i zrozumieniem wyrażanym w różnych formach pomocy. Jeżeli Stowarzyszenie może mówić o skromnych osiągnięciach niewspółmiernych wszakże do potrzeb — to jest to w dużej mierze zasługa ww. instytucji oraz naszych niezawodnych przyjaciół, do których zaliczamy: dyrekcję Szkoły Podstawowej Nr 1, Ośrodek Kultury i Sportu, PCK, Komendę ZHP, Klub Żeglarski, Jednostkę Wojskową w Bąbkach, Klub Bab Wspaniałych, grono wychowawców i pedagogów szkolnych. Nie moglibyśmy również udzielić potrzebującym pomocy w takim zakresie bez wsparcia sponsorów.

Przez dwa lata zawsze pomagali nas:

- Krystyna i Ryszard Małecy — LUMO,
- Roman Mania i Alicja Tyminińska — LIMA-RO,
- Stanisław Gust — sklep ogrodniczy,
- Dorota i Krzysztof Rembowski — masarnia,
- Edmund Idkowiak — IDMAR,
- Renata i Maciej Chmielarczyk — RENMAC,
- Piotr Cieślewicz — POLTEX,
- Jan Prządka — cukiernia,
- Barbara i Stanisław Czerwiński — sklep spożywczy i lakiernia samochodowa,
- Wiesław i Paweł Tyma, Magdalena i Jarosław Białożyty — sklep DUET i hurtownia,
- Danuta i Jerzy Kostusiakowie — cukiernia Puszczkowo,
- Aleksandra i Ryszard Odważni — sklep ORKA,
- Jacek Błaszkwski — cukiernia Puszczkowo,
- Bernard i Sławomir Biernaczyk — bar „Targowy”,
- Jerzy Bolewski — BOLTEX,
- Katarzyna i Czesław Tomczakowie — sklep spożywczy,
- Henryk Lipiak — zakład produkcyjny,
- Adam i Andrzej Bilski — bar
- Wanda, Jerzy i Michał Kołodziejczakowie

- Iwona i Paweł Szóstakowie — hurtownia naczyń jednorazowych
- Maria Kosz — zakład krawiecki
- Piotr Jankiewicz — CELMAR
- Grzegorz Lipiak — zakład produkcyjny
- Eugeniusz Olejnik — hurtownia cytrusów,
- Wojciech Olszewski i Józef Jasiński — sklep CHEMART,
- Maria i Marek Rybczyński — zakład fotograficzny,
- Mieczysław Jarmuszczyk — zakład produkcyjny,
- Jacek Rogalka — VIDEO-JACK,
- Mieczysława i Zdzisław Skoracz — sklep spożywczy,
- Alina Zwolska — Kawaler Orderu Uśmiechu, Puszczkowo,
- Kierownictwo marketu „TAF”.
- Elżbieta Piotrowska — sklep AS,
- Iwona i Leszek Szczurkowsy — zakład krawiecki.

Stowarzyszenie duże nadzieje wiąże z gminną komisją rozwiązywania problemów alkoholowych. Wspólnymi siłami tworzymy w domu katechetycznym świetlicę środowiskową dla dzieci i młodzieży, która rozpocznie działalność w najbliższym czasie.

Marzy nam się obudzenie ludzkiej wrażliwości w wymiarze sąsiedzkim, żeby w najbliższym otoczeniu dostrzegać ludzi potrzebujących, a także większa ofiarność szerszego społeczeństwa, wyrażana m.in. dostrzeganiem na codzień naszej skarbondki, czekającej pod chórem kościelnym. Pozwalamy sobie przypomnieć numer konta: GBW S.A. Poznań 16101133-1339-12012-1 rach. nr 3694-27006-1/1.

W pracy na rzecz potrzebujących wspiera nas Św. Antoni, któremu tę działalność polecamy, szczególnie w każdy wtorek w modlitwie nowennej przed wieczorną Mszą Św.

Dziękujemy wszystkim ludziom i instytucjom za pomoc.

Msza Św. w intencji wszystkich naszych przyjaciół i ofiarodawców, z podziękowaniem za dwa lata pracy i prośbą o błogosławieństwo, odprowadzona zostanie w niedzielę 8 marca o godz. 10.30.

Mamy nadzieję modlić się na niej ze wszystkimi naszymi przyjaciółmi.

TK

Obiektywem do gminy

Fotografował (x3) Marek Rybczyński

Ta amatorska drużyna piłkarska „Drik Team” zdobyła jeden z pucharów w halowym turnieju piłki nożnej zespołów niezrzeszonych, o czym pisaliśmy w poprzednim Biuletynie. Ponieważ była to wiadomość z ostatniej chwili, zdjęcie możemy zamieścić dopiero dzisiaj. Od lewej stoją: Tomasz Ohnsorge, Paweł Woškowiak, Zbigniew Konieczny, Jarosław Mackiewicz, Tomasz Kujawa. Klęczą od lewej: Włodzimierz Grabarczyk, Wojtuś Ohnsorge (nadzieja drużyny), Jarosław Matuszewski, Michał Kleiber.

Żeby obejrzeć „Grajzerówkę” z tej perspektywy trzeba zaryzykować spacer po jeziorze. Stanowczo odradzamy!!! Nawet na nartach jest to niebezpieczne.

POWSTAJE ARCHIWUM STARYCH FOTOGRAFII MOSINY

Osoby posiadające takie fotografie prosimy o ich udostępnienie celem wykonania reprodukcji i zapisania obrazu na CD-Romie.

W zamian każdy otrzyma jedną reprodukcję za darmo. Najstarsze zdjęcie opublikujemy w B. M. W ten sposób ocalmy kilka kart historii naszego miasta od zapomnienia.

Fotografie prosimy przynosić do zakładu fotograficznego przy ul. Szosa Poznańska 2.

MAREK RYBCZYŃSKI
Fotoplastyka — Mosina

Zabytkowa ulica Poznańska zmienia oblicze. Zniknęła stara kuźnia i tylko koni żal... Przetrwał jeszcze komin — serce kuźni. Czy na długo?

Dar dla czworonożnych przyjaciół

W grudniowym biuletynie informowaliśmy o akcji „Pomóżmy zwierzętom w naszym schronisku”, zainicjowanej i przeprowadzonej przez szkolne koło Ligi Ochrony Przyrody w Szkole Nr 2. Jej efektem było zebranie przez dzieci 280 zł, za które zakupiono suchą karmę dla psów. Otrzymały ją zwierzęta ze schroniska przy Zakładzie Usług Komunalnych w Mosinie. W dniu przekazania karmy, w boksach przebywały cztery psy, dla których chapi będzie znakomitym urozmaicheniem pożywienia w okresie zimowym. Głównymi animatorami akcji były Honorata Bukowska i Katarzyna Kleiber.

Zbiórkę przeprowadzono we wszystkich klasach, ale najwięcej serca okazały zwierzętom klasy młodsze. Nad całością czuwała Halina Łukasiewicz opiekun szkolnego koła Ligi Ochrony Przyrody.

TK

Najpiękniejsze polskie kolędy

22 stycznia gościliśmy w Mosinie dwoje ludzi nieprzeciętnych: Eleni, której przedstawiać nie trzeba, wobec wielu nagrań płytowych z repertuarem chwytającym za serce ciepłym głosem, melodii i tekstów oraz księdza Arkadiusza Nowaka, oddanego sprawie osób uzależnionych i chorych. Oboje są związani z Polską Fundacją Pomocy Humanitarnej Res Humanae, a dochód z koncertów przeznaczają na cele charytatywne. Brak sali widowiskowej nie stanowił przeszkody w zorganizowaniu spotkania z nimi, bowiem ksiądz proboszcz Edward Majka udostępnił na koncert kościół parafialny, a stroną organizacyjną zajęli się Andrzej Kasprzyk — dyrektor Ośrodka Kultury z Joanną Olejniczak, zaprzyjaźnioną z artystką — mieszkanką Mosiny.

Spotkanie z Eleni przypadło w czasie, kiedy zima obraziła się na nas i kwitły baze. Wyczarowanie w takiej aurze nastroju kolędowego było zadaniem bardzo trudnym. Ale nie dla Eleni. Już pierwsza kolęda wyczarowała nastrój Bożonarodzeniowy, bez względu na datę i aurę. Słuchacze raz poproszeni do współudziału w śpiewaniu, wtórowali artystce do końca części kolędowej. Krótki antrakt — na oddech dla Eleni — przed częścią drugą, wypełnił ksiądz Nowak, mówiąc o pracy na rzecz ludzi, najczęściej młodych, dotkniętych nieszczęściem narkomanii i chorobą AIDS. W drugiej części usłyszeliśmy przede wszystkim utwory z wydanej ostatnio płyty „Nic miłości nie pokona” — miłości do człowieka potrzebującego pomocy, dotkniętego bólem, nad którym należy się chwilę zatrzymać... pochylić.

Wzruszona publiczność, stojąc dziękowała artystce. Koncert trwał dwie godziny, ale był bardzo krótki. Eleni w kwiatkach schodziła do zachrystii, gdzie nie okazując zmęczenia, uśmiechnięta i życzliwa ludziom jak jej piosenki, podpisywała kasetki i pamiątkowe plakaty. Trzeba także wspomnieć o muzykach towarzyszących jej na instrumentach klawiszowych: Aleksander Białous i Piotr Kałużny stworzyli piękne tło instrumentalne tego występu. Wieczór zakończył się dla wykonawców poczęstunkiem w gościnnym domu państwa Alicji i Grzegorza Szafranów, gdzie miałem okazję poprosić znakomitych gości o kilka słów dla naszej gazety.

Eleni otrzymała pamiątkę „Zarys dziejów Mosiny” z dedykacją:

*Na styku nieustającej jesieni
z zimą, która może w końcu przyprószyć
pełną miłości i nut Eleni
wpisała się w kącik niejednej duszy
Święty Mikołaj słuchał z podziwem,
słuchacze pomogli śpiewaniem
Serdeczne ciepło tego spotkania
na długo wśród nas zostanie*

Goście dla Biuletynu

ELENI

Takich miejscowości jak Mosina jest bardzo wiele. Cemu zawdzięczamy drugi koncert tutaj?

— Rzeczywiście, takich miejscowości jest wiele, ale to w Mosinie mieszka Joasia Olejniczak, z którą przyjaźnię się od wielu lat. Na jej zaproszenie śpiewałam tutaj przed rokiem. Na życzenie słuchaczy obiecałam powrót — no i jestem.

Tworzy pani razem z księdzem Arkadiuszem Nowakiem wspólne dzieło...

— Od kilku lat współpracujemy. Ksiądz Nowak buduje hospicjum dla ludzi, którzy z różnych przyczyn nie mogą umierać przy swoich najbliższych. To hospicjum powstaje w Otwocku, dla 60-ciu osób. Obiekt jest już gotowy, trzeba go tylko jeszcze wyposażać w niezbędny sprzęt. Dochód z tego — i z wielu innych koncertów — przeznaczony jest na ten cel. Nie wiem, jaka suma powstała z tego do tej pory, ale na pewno bardzo duża.

Jak długo trwa ta współpraca?

— Z księdzem Arkadiuszem współpracujemy od 4 lat. W tym

czasie, na powyższy cel organizowaliśmy ponad 200 koncertów, co roku średnio 50, w tym 30 kolędowych.

Dalsze plany...

— W tym roku planujemy cykl koncertów „Ocalmy Świat, nasz wspólny dom”, z którym byliśmy już w kilku miejscowościach. Jego repertuar stanowią piosenki z mojej najnowszej płyty, zatytułowanej „Nic miłości nie pokona” oraz piosenki o tematyce religijnej, których klimat odpowiada wnętrzu kościołów, w których śpiewam.

Mieszka pani w Poznaniu, a rzadko można tutaj słuchać pani koncertów.

— Tak jakoś się składa, że nie-raz nielato zaistnieć w najbliższym środowisku. W ubiegłym roku w listopadzie miałam dwa koncerty w sali Grunwald i odczułam, że publiczność stęskniła się za mną.

Co chciałaby pani przekazać Czytelnikom Biuletynu?

— Chciałabym im wszystkim życzyć, aby ten rok był spokojniejszy i obfitował w większą życzliwość między ludźmi, bo chyba jest jej za mało nawet wśród najbliższych, a także życzę, by ludzie mieli więcej czasu i chęci na refleksję, co w życiu jest najważniejsze.

A my życzymy Eleni częstszych koncertów wśród swoich poznańskich melomanów, wielu życzliwych ludzi wokół i radości.

KS. A. NOWAK

Działalność księdza Arkadiusza Nowaka znamy z telewizji, ale usłyszeć o niej bezpośrednio u źródła, to rzadka okazja.

Prosimy powiedzieć naszym Czytelnikom o swojej pracy.

— Generalnym moim zadaniem jest praca z ludźmi chorymi, w szerokim znaczeniu. Należę do zakonu ojców Kamilianów, którego głównym celem jest nie tylko praca duszpasterska, co bezpośrednia praca z osobami chorymi lub w sektorze ochrony zdrowia po to, żeby znacząco wpływać na komfort życia ludzi chorych. W swojej pracy zajmuję się ludźmi chorymi na AIDS i uzależnionymi od narkotyków. Są to dwa obszary działania szczególnie mi bliskie.

Halowy turniej piłkarski o puchar Burmistrza Mosiny

Organizatorem tej imprezy był Klub Sportowy Warta Poznań. W dniach 7 i 8 lutego br. dwanaście drużyn młodych piłkarzy rocznika 1984 gościła mosińska sala sportowa „Jedynka”.

Do rywalizacji oprócz gospodarzy — klubu 1920 Mosina i poznańskich drużyn Lotnika, Maczków i organizatora turnieju — Warty, przystąpiły następujące zespoły: OZPN Legnica, Śląz Wrocław, Wisła Kraków, Garbarnia Kraków, Budowlani Lublin, Stomil Olsztyn, Ziarenka/Zryw Zielona Góra i Górnik Zabrze. Zespoły podzielono na grupy, rozgrywki eliminacyjne wyłoniły osiem drużyn, które toczyły dalsze zmagania.

Efektorem zaciętych zmagania jest końcowa tabela — zwyciężyły poznańskie Maczki, przed Śląz Wrocław i OZPN Legnica. Drużyna organizatorów — Warta Poznań uplasowała się na szóstym miejscu, a nasza reprezentacja „KS 1920 Misna” na jedenastym.

Turniej ten — jak wszystkie imprezy organizowane w „Jedynce” — przebiegał bardzo sprawnie. Liczne grono sponsorów pozwoliło nagrodzić młodych piłkarzy licznymi upominkami.

Kolejne rozgrywki dla rocznika 1983 odbyły się 21 i 22 lutego br.

Sprostowania

● Przewodniczącym Komitetu Osiedlowego nr 6 jest oczywiście pan Bogdan Fiszer. Przepraszamy!

● Doprecyzowujemy również skład nowych władz Klubu Sportowego „K.S. 1920 Mosina”: Grzegorz Ograbek — prezes, Andrzej Bilski — v-ce prezes d/s sportowych, Andrzej Piszcz — skarbnik, Jan Marciniak — sekretarz, Lech Jabłoński — członek Zarządu d/s finansowych, Andrzej Abramowicz — członek Zarządu d/s finansowych, Henryk Rożek — członek Zarządu d/s promocji Klubu.

● W poprzednim numerze „Biuletynu” pominięto w wydatkach budżetu na 1998 rok w Dziale Transport p. 2. inwestycje — została pominięta poz. i — dokumentacja — sieć kanalizacyjna Babki (nowa inwestycja) — 20.000 zł.

Urodzenia

w styczniu 1998 r.

Kamil Kołodziejczak, Marcin Kuśnierek, Arkadiusz Jakub Kędziora, Kamil Kóska, Miłkołaj Mazierski, Anna Maria Młody, Krystian Napierała, Patrycja Nowak, Adrian Piotr Pawlak, Mateusz Krzysztof Pieczyński, Nikol Marta Ratajewska, Aleksandra Ewa Szefel, Hanna Tomczak, Dominika Patrycja Wenio, Dominik Załuski, Dawid Zdanowski, Kaja Patrycja Siwińska.

Małżeństwa

Artur Owczarek z Elżbietą Ludwiczak (oboje z Pecnej), Jarosław Rogowski (Bysław) z Agnieszką Matuszewską (Babki), Wojciech Konik (Puszczykowo) z Joanną Małecką (Mosina).

Zgony

Aniela Pietruszewska l. 85, Antoni Szymański l. 87, Jolanta Mania l. 13, Stanisław Trzyszcak l. 65, Dezyderiusz Biegański l. 69, Marianna Bąk l. 83, Józef Smigielski l. 88, Henryk Nowak l. 70, Stanisław Matuszewski l. 86, Gertruda Roszyk l. 86, Józef Labrzycki l. 45, Stefan Kaczmarek l. 93, Józef Godynicki l. 92, Bogdan Krzyżański l. 55, Katarzyna Król l. 89.

JANINA KUJAWA

Kierownik Urzędu Stanu Cywilnego

Z PRAC RADY MIEJSKIEJ

Wykaz uchwał dotyczących zmian planu zagospodarowania

● Uchwała Nr XLI/269/98 w sprawie przystąpienia do zmiany planu zagospodarowania przestrzennego dotyczy działki nr ewid. 269/8 w Mosinie przy ul. Pożegowskiej, na teren budowlany.

● Uchwała Nr XLI/270/98 w sprawie przystąpienia do zmiany planu zagospodarowania przestrzennego dotyczy działki nr ewid. 836/4 w Mosinie przy ul. Rzeczypospolitej Mosińskiej, na teren budowlany.

● Uchwała Nr XLI/271/98 w sprawie przystąpienia do zmiany planu zagospodarowania przestrzennego dotyczy działki nr ewid. 559/6 we wsi Daszewice, na teren budowlany.

● Uchwała Nr XLI/271/98 w sprawie przystąpienia do zmiany planu zagospodarowania przestrzennego dotyczy działki nr ewid. 63/23 we wsi Czapury, na teren budowlany.

● Uchwała Nr XLI/273/98 w sprawie przystąpienia do zmiany planu zagospodarowania przestrzennego dotyczy działki nr ewid. 140 i 141/7 we wsi Krosno. W tym wypadku chodzi o przeznaczenie gruntów rolnych na cmentarz.

● Uchwała Nr XLI/274/98 w sprawie przystąpienia do zmiany planu zagospodarowania przestrzennego dotyczy działki nr ewid. 42/3 we wsi Sowinki, na teren budowlany.

● Uchwała XLI/275/98 w sprawie przystąpienia do zmiany planu zagospodarowania przestrzennego dotyczy działki nr ewid. 237/4 we wsi Sasinowo, na tereny budowlane.

● Uchwała Nr XLI/276/98 w sprawie przystąpienia do zmiany planu zagospodarowania przestrzennego dotyczy działki nr ewid. 29 we wsi Bolesławiec, na tereny budowlane.

● Uchwała Nr XLI/277/98 w sprawie przystąpienia do zmiany planu zagospodarowania przestrzennego dotyczy działki nr ewid. 4 we wsi Baranówko, na tereny budowlane.

UCHWAŁA Nr XLI/264/98 Rady Miejskiej w Mosinie

z dnia 23 stycznia 1998 r.

w sprawie zatwierdzenia sprawozdania
z działalności Gminnej Komisji Rozwiązywania
Problemów Alkoholowych za rok 1997

Na podstawie § 4 ust. 2 Regulaminu działania Gminnej Komisji Rozwiązywania Problemów Alkoholowych (zał. nr 1 do uchwały Rady Miejskiej w Mosinie z dnia 24 kwietnia 1997 r. Nr. XXX/175/97) Rada Miejska uchwala, co następuje:

§ 1

Zatwierdza się sprawozdanie z działalności Gminnej Komisji Rozwiązywania Problemów Alkoholowych za rok 1997, stanowiący załącznik do niniejszej uchwały.

§ 2

Wykonanie uchwały powierza się Zarządowi Miejskiemu.

§ 3

Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

MARIAN STRENNK
Przewodniczący Rady Miejskiej

Kto obchodzi Złoty Jubileusz?

Urząd Stanu Cywilnego w Mosinie uprzejmie informuje, że Prezydent Rzeczypospolitej Polskiej nadaje małżonkom obchodzącym 50-lecie pożycia małżeńskiego medale „Za długoletnie pożycie małżeńskie”. Z wnioskiem o przyznanie tych odznaczeń występuje USC. W związku z powyższym prosimy wszystkich zainteresowanych o zgłaszanie małżeństw obchodzących w bieżącym roku swój „Złoty Jubileusz” do tut. Urzędu (pokój nr 25, tel. 8132-251) w terminie do 5 marca br.

UCHWAŁA Nr XLI/265/98 Rady Miejskiej w Mosinie

z dnia 23 stycznia 1998 r.

w sprawie ustalenia Gminnego Programu Profilaktyki
i Rozwiązywania Problemów Alkoholowych na rok 1998

Na podstawie art. 4-1 ust. 2 ustawy z dnia 26.10.1982 r. o wychowaniu w trzeźwości i przeciwdziałaniu alkoholizmowi (Dz. U. Nr 35, poz. 230 z późn. zm.) Rada Miejska uchwala, co następuje:

§ 1

Ustala się Gminny Program Profilaktyki i Rozwiązywania Problemów Alkoholowych na rok 1998, stanowiący załącznik do uchwały.

§ 2

Wykonanie uchwały powierza się przewodniczącej Gminnej Komisji Rozwiązywania Problemów Alkoholowych.

§ 3

Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

MARIAN STRENG
Przewodniczący Rady Miejskiej

Uchwała Nr XLI/266/98 Rady Miejskiej w Mosinie

z dnia 23 stycznia 1998 roku

w sprawie: miejscowego planu zagospodarowania
przestrzennego terenów budownictwa mieszkaniowego
w Mosinie w rejonie ulic Strzeleckiej i Łaziennej

Na podstawie art. 26 ustawy z dnia 7 lipca 1994 roku o zagospodarowaniu przestrzennym (Dz. U. Nr 89, poz. 415) oraz art. 18 ust. 2 pkt. 5 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie terytorialnym, tekst jednolity Dz. U. z 1996 r. Nr 13, poz. 74 z późniejszymi zmianami, Rada Miejska w Mosinie uchwala, co następuje:

Uchwala się miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego terenów budownictwa mieszkaniowego w Mosinie w rejonie ulic Strzeleckiej i Łaziennej, zwany dalej planem:

I. PRZEPISY OGÓLNE

§ 1

- Plan obejmuje obszar o powierzchni 23 ha położony w mieście Mosina.
- Granice zatwierdzenia planu wyznaczają: od południa ulica Strzelecka, od wschodu ulica Łazienna, od północy kanał Mosiński oraz od zachodniej strony granica działki o nr ewid. 2.599, zgodnie z rysunkiem planu.

§ 2

Celem regulacji zawartej w ustaleniach planu jest stworzenie podstaw prawnych określających zasady podziału terenu na działki budowlane, drogi obsługi komunikacyjnej strefy chronione i ochronne oraz tereny nieprzydatne do zabudowy, a także określenie warunków zabudowy terenu oraz parametrów zabudowy. Regulacja ta stanowi uszczegółowienie ustaleń ogólnych o przeznaczeniu terenów wyznaczonych miejscowym planem zagospodarowania przestrzennego miasta Mosina z zachowaniem trybu gwarantującego ochronę interesów publicznych i lokalnych.

§ 3

- Przedmiotem ustaleń planu są:
 - tereny zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej oznaczone symbolem M.
 - tereny zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej z dopuszczeniem działalności gospodarczej (w budynkach mieszkalnych), nieuciążliwej dla środowiska przyrodniczego oznaczone na rysunku planu symbolem Mp.
 - tereny upraw ogrodnich (jako adaptacja istniejącego stanu) z dopuszczeniem zabudowy mieszkaniowej, oznaczone na rysunku planu symbolem RO/M., z docelowym przeznaczeniem pod zabudowę mieszkaniową jednorodziną.
 - tereny upraw ogrodnich bez prawa zabudowy oznaczone na rysunku planu symbolem RO.
 - tereny upraw ogrodnich (typu ogrodniczego sadowniczego), lub ogrodniczo-rekreacyjnego bez prawa zabudowy, oznaczone na rysunku planu symbolem RO/OR.
 - tereny o przeznaczeniu jak w punkcie 5, ale ze szczególnym na-

kazem wykonania zadrzewienia — zieleni o funkcji ekologicznej oznaczone na rysunku planu symbolem ZE/RO-OR.

- 7) tereny zieleni o funkcji ekologicznej — ochronnej oznaczonej na rysunku planu symbolem ZE dla strefy przylegającej do kanału Mosińskiego w pasie do 20 m dopuszcza się wykonanie drogi technicznej o nawierzchni gruntowej dla umożliwienia dostępu dla konserwacji kanału — oznaczenie uzupełniające Kx, jako urządzony ciąg pieszy.
 - 8) teren przeznaczony pod trafostację, oznaczony na rys. planu symbolem EE
 - 9) tereny urządzeń komunikacji oznaczone na rysunku planu symbolem KD
2. Na terenach, o których mowa w ust. 1. pkt. 1 i 2 ustala się przeznaczenie podstawowe mieszkaniowe.
- #### § 4
- Integralną częścią planu jest rysunek planu, stanowiący załącznik nr 1 do niniejszej uchwały.
 - Następujące oznaczenia graficzne na rysunku planu są obowiązującymi ustaleniami planu:
 - granice uchwalenia (zatwierdzenia) planu,
 - linie rozgraniczające tereny o różnym sposobie użytkowania ściśle określone obowiązujące przy projektowaniu podziału terenu
 - linie wewnętrznych podziałów
 - nieprzekraczalne linie zabudowy
 - przeznaczenie terenu wg legendy

§ 5

Ilekrót w dalszych przepisach niniejszej uchwały jest mowa o:

- planie — należy przez to rozumieć ustalenia niniejszej uchwały w zakresie przepisów szczegółowych o ile z treści przepisu nie wynika inaczej.
- uchwale — należy przez to rozumieć niniejszą uchwałę Rady Miejskiej w Mosinie o ile z treści przepisu nie wynika inaczej.
- przepisach szczególnych i odrębnych — należy przez to rozumieć przepisy ustaw wraz z aktami wykonawczymi oraz ograniczenia w dysponowaniu terenem, wynikające z prawomocnych decyzji administracyjnych.
- rysunku planu — należy przez to rozumieć stanowiący załącznik nr 1 do niniejszej uchwały.
- miejscowym planie ogólnym zagospodarowania przestrzennego miasta Mosina lub planem miasta — należy przez to rozumieć obowiązujący plan Miasta Mosiny Uchwała Nr XXI/126/91 Rady Miasta i Gminy w Mosinie z 30 grudnia 1991 roku, ogłoszony w Dzienniku Urzędowym Województwa Poznańskiego Nr 2 poz. 13 z dnia 7 lutego 1992 roku
- przeznaczeniu podstawowym — należy przez to rozumieć mieszkaniowe przeznaczenie, które powinno przeważać na całym terenie posiadającym oznaczenie wg rysunku planu symbolem M.
- nieprzekraczalnej linii zabudowy — należy przez to rozumieć linię, która wyznacza minimalną odległość budynku (zabudowy) względem krawędzi jezdni istniejącej lub projektowanej zgodnie z ustaleniami niniejszej uchwały lub rysunkiem planu,
- dopuszczalnym obszarze zabudowy — należy przez to rozumieć obszar wyznaczony nieprzekraczalnymi liniami zabudowy zgodnie z rysunkiem planu,
- warunkach technicznych (koniecznych) — należy przez to rozumieć wszystkie informacje lub dane do technicznego projektowania linii lub sieci infrastruktury, które należy uzyskać od właściwych służb,
- opracowaniach specjalistycznych lub programowych — należy przez to rozumieć opracowania projektowe branżowe o charakterze odpowiadającym fazie projektowania lub programowania uzbrojenia terenu.

II. PRZEPISY SZCZEGÓŁOWE

§ 6

- Ustala się następujące zasady zagospodarowania terenu:
 - Zachowuje się istniejące zainwestowanie terenu w postaci zabudowy mieszkaniowej oraz towarzyszących obiektów o charakterze gospodarczym, w tym nieczynnych obiektów szklarniowych z zakazem ich wykorzystywania dla potrzeb magazynowych, hurtowniczych lub dla funkcji produkcyjnych.
 - Zachowanie istniejącego zewnętrznego układu komunikacyjnego w postaci ulicy Strzeleckiej i ulicy Łaziennej na warunkach dostosowania ich parametrów do przepisów niniejszej uchwały.
 - Na terenach niekorzystnych dla zabudowy ze względów fizjograficznych obowiązuje nakaz urzęduzenia zieleni o funkcji:

WIÓREK

Wiórek leży przy szosie Rogalinek-Poznań, w północnej stronie naszej gminy. Otoczony jest lasami. Obok wsi płynie w malowniczej dolinie Warta.

W starych dokumentach z XIII w. znajdujemy wzmiankę, że do uposażenia kolegiaty w Głuszynie były dodane dziesięciny ze wsi Wiórek. Następny zapis, pochodzący z początku XVII w. mówi, że wieś Wiórek była w posiadaniu plebana z Głuszyny. Natomiast mamy już pełną dokumentację na to, że w połowie XVIII w. powstała tu osada olęderska, która dała początek dzisiejszej wsi.

U sołtysa

Któż lepiej od Rady Solecckiej może przedstawić problemy Wiórka? Zasiadają w niej przecież znani przedstawiciele miejscowego społeczeństwa. Poznajmy ich kolejno.

Już od kilku pokoleń Krychowie byli szanowanymi mieszkańcami tej wsi. Obecny sołtys Sylwester Krych jest z zawodu tapicerem — dekoratorem. Ożenił się w roku 1967 — owocem są dwaj chłopcy — Mariusz i Łukasz oraz córka Monika. Przez 10 lat pracował w Spółdzielni Tapicerów i Dekoratorów w Poznaniu, potem otworzył prywatny zakład tapicerski. Przez kilka lat parzył się nawet hodowlą kur. Teraz jest na emeryturze, uprawia trochę truskawek, trochę warzyw pod folią na własny użytek. Kilka drzew owocowych rośnie koło domu.

Józef Kołodziejczak (skarbnik) jest z zawodu elektromechanikiem. Pochodzi z konińskiego. Pracował w Jednostce Wojskowej w Babkach przebudowując linię wysokiego napięcia z napowietrznej na ziemną. We Wiórku poznał swoją przyszłą żonę i od 74 roku mieszka tutaj. Ma trójkę dzieci. Przez 13 lat pracował jako elektryk przy konserwacji zabytków, m. in. w Rogalinie. W 1986 roku kupił ze Spółdzielni Produkcyjnej w Głuszynie skrzyniowego benzynowca „stara”, przerobił go na wywrotkę, dał silnik diesla i odtąd prowadzi jednoosobową firmę — transport ciężarowy.

Tadeusz Najewski — zastępca sołtysa Rady Solecckiej. Przeniósł się do Wiórka z Babek w roku '38. Początkowo znalazł pracę w „Stomilu”, jako wulkanizator. Jest jednak szlifierzem i w swoim zawodzie przepracował 40 lat, najpierw w Zakładzie Maszyn Żniwnych na Starołęce, potem w prywatnej firmie w Czapurach.

Wspominają:

Na początku tego wieku Wiórek był małą wioską, odciętą od świata. Stało trochę zabudowań przy obecnej ulicy Poznańskiej, Bankowej i z jednej strony ulicy Podleśnej. Rozbudowa wsi nastąpiła na przełomie lat 60-tych i 70-tych.

Wiórek, Czapury, Babki to typowe wsie robotnicze. Mieszkańcy dojeżdżali stąd i dojeżdżają nadal do Poznania do zakładów Cegielskiego, Stomila czy Fosforowych w Luboniu. Rolników z tych trzech wiosek można policzyć na palcach. Zresztą grunty są tutaj przeważnie VI klasy.

W grudniu '54 roku, dzięki staraniom przewodniczącego komisji elektryfikacji, ś.p. Jana Mikołajczaka, dotarła tutaj elektryczność.

— Gdy przyjechałem z wojska na urlop — wspomina pan Krych — zaświeciła się w Wiórku pierwsza żarówka, a w '55 roku wieś była już zelektryfikowana.

W '67 roku przystąpiono do budowy drogi, ale dywanik smołowy położono na niej dopiero w roku '69. Do tego czasu mieszkańcy Poznania nie znali Wiórka — teraz, dzięki pętli autobusowej na Starołęce, zaczęli się tutaj wybierać na przechadzki, na grzyby.

W latach '76-'77 nastąpiło wodociągowanie Wiórka. Zakłady Ziemi niaczone z Lubonia wylewały odpady poprodukcyjne na pola PGR-owskie, leżące wyżej niż nasza wieś, dzięki czemu wody podskórne zostały zatrute, woda ze studni nie nadawała się do spożycia. Zakłady z Lubonia i częściowo gmina Mosina sfinansowały budowę studni głębinowej.

— Borykaliśmy się długo z problemem telefonizacji — wspomina sołtys. — W Urzędzie Telekomunikacji zmieniali się ludzie i przez trzy lata odwołano termin zakładania telefonów. Wreszcie uzyskaliśmy zgodę, ale wymagano jeszcze decyzji burmistrza. W momencie, gdy został wybrany na burmistrza dr Kałuziński, podszedłem do niego i ten — na nowym stanowisku — złożył pierwszy swój podpis na naszym dokumencie. Na gwiazdkę mieliśmy już dla Wiórka, Czapur i Babek 190 nowych numerów telefonów. To połączyło nas ze światem.

Ostatnio został doprowadzony do nas również gaz. Przewodniczącą Komitetu Gazyfikacji była pani Bożena Dehmel — ja byłem zastępcą. Roboty wykonywaliśmy sami, kopaliśmy ręcznie popołudniami. Oglądałem ostatnio, jak pracuje, przy układaniu kabli wyspecjalizowana firma w Mosinie — uważam, że do takich prac warto zaangażować specjalistów. Za podłączenie gazu płaciliśmy po 7 milionów. Ci którzy robili to później po 8 i 9 milionów. Stwierdził się już, że przy zamianie całego centralnego ogrzewania węglowego na grawitacyjne gazowe mamy duże oszczędności. Takie ogrzewanie ułatwia życie szczególnie osobom starszym.

— A dzień dzisiejszy?

— We Wiórku mamy 560 mieszkańców, ok. 150 posesji. Wieś rośnie bez przerwy. Pan Jan Plenzner podzielił swą posiadłość na 30 działek, każda powyżej 2 tys. m². Zostały sprzedane i są już częściowo zabudowane. Spodziewamy się, że w przyszłym roku zamieszka tu już 5 pierwszych rodzin z Poznania.

Nie ma u nas bezrobocia, kto chce łatwo znajdzie pracę. Jest kilka prywatnych warsztatów — właścicielami są często mieszkańcy Poznania. Rodzina Węclawków ma zakład „Złoty Kłos”, gdzie przerabia się jęczmień na kaszę, Piotr Radziszewski pobudował piękną halę i tam wytwarza się urządzenia dla oranżerii do pomidorów — odbiorcami są Holendrzy. Tomasz Koperski produkuje przeguby samochodowe, Waldemar Stodkowski prowadzi zajezdnię autobusową. Rolnicy zmieniają uprawę w zależności od koniunktury. Państwo Nyckowiakowie hodowali pod folią kwiaty, ogórki, pieczarki, teraz wytwarzają przetwory z owoców i warzyw. Nie wymieniliśmy tutaj wszystkich. Oczywiście gros mieszkańców Wiórka nadal pracuje w różnych poznańskich zakładach.

— Gdzie uczą się dzieci?

— Szkoła została wybudowana w 1902 roku. W II Rzeczypospolitej i po II wojnie światowej służyła dzieciom z Czapur i Wiórka. Ponad 30 lat temu została zlikwidowana i młodzież uczęszcza teraz do nowej szkoły w Czapurach. W starym budynku uczą się jeszcze dzieci z „zerówki” jest tam też biblioteka gminna, a na piętrze mieszczą się mieszkania nauczycieli.

Dzieci dojeżdżają autobusem do Czapur za darmo. Transport jest

(CZYTAJ DALEJ NA STRONIE B)

U sołtysa

(DOKOŃCZENIE ZE STRONY A)

bardzo sprawny, nawet w czasie strajku nie ucierpieliśmy, bo nasze wozy kursowały normalnie do Starołęki.

— Czym jeszcze możecie się pochwalić?

— 30 lat temu GS-y przebudowały we Wiórku sklep i świetlicę, którą przejęliśmy w 1995 roku. W niej urządziliśmy obecnie kaplicę. W każdą niedzielę przyjeżdża do nas ksiądz Bernard Berkowski z Głuszyny. Na zapleczu spowiada, potem celebrowa mszę św., na którą uczęszcza 150-200 osób. Nawet pasterkę mieliśmy tutaj. Na miejscu odbywają się przyjęcia weselne i inne uroczystości. Na nasze sołectwo dostaliśmy 1500 zł. Zakupiliśmy za to krzesła, Kuchenkę gazową, zlewozmywak. Na zapleczu jest ciepła woda, lodówka, są szklanki, talerze. Za wzorowo utrzymaną świetlicę, odpowiada pan Tadeusz Najewski, któremu pomaga żona.

Składaliśmy się również na odnowienie zabytkowego parafialnego kościoła w Głuszynie. Pochodzi z końca XIII wieku i wybudowany jest w stylu wczesnogotyckim. Podobno kamienne kropielnice pochodzą też z tego okresu. Piękne jest sklepienie nad prezbiterium i ambona, pochodząca już z późniejszego okresu.

— Macie elektryczność, wodę, gaz, telefony, komunikację — czego

wam potrzeba?

— Chodnika. Ruch na drodze się zwiększa, a ludzie chodzą jeźdźnią. O to się dobijamy w gminie.

— Muszę na koniec oświadczyć — dodaje pan sołtys — że współpraca z burmistrzem, jego zastępcą i sekretarzem Urzędu układa się nam doskonale. Oni myślą nie tylko o mieście, ale i o wsiach, a Wiórek wcale nie odczuwa tego, że leży na krańcach gminy.

U rolnika

Prowadząc mnie do pana Mariana Zastrożnego sołtys oświadcza:

— To człowiek niezwykle pracowity, którego w czasie żniw można oglądać w polu od 5 rano do 12 w nocy. Ma najwięcej zajęć ze wszystkich mieszkańców Wiorka, a obejście zawsze czyste i chodnik przed gospodarstwem zagrabiony.

W domu zastajemy i pana Mariana i jego żonę Barbarę. Proszą ich, aby przedstawili czytelnikom „Biuletynu Mosińskiego” problemy, z którymi boryka się dzisiaj rolnik na wsi.

— To gospodarstwo, w którym pracowałem od dziecka, 23 ha ziemi V i VI klasy, otrzymałem od rodziców — oświadcza pan Marian. Obecnie dzierżawię jeszcze dodatkowo 2 ha. Ukończyłem szkołę zawodową w Luboniu jako ślusarz. W roku 1979 znalazłem w Krosinku żonę Barbarę. Mamy syna Przemysława, który ukończył szkołę zawodową jako elektryk i córkę Asię, która uczy się w Technikum Ogrodnictwa w Owińskach.

Dawniej hodowałem byki, ale to przestało się opłacać. Ostatniego byka sprzedawałem przez pół roku. Została nam jedna krówka — chcemy mieć zdrowe i pełne mleko dla siebie.

Gospodarstwo nastawione jest na hodowlę „na sucho” świń. Rocznie sprzedajemy ok. 250 sztuk — chcielibyśmy dojść do 300. Mamy 16 macior, zapładniamy je sztucznie. Marzymy o nowych chlewie. Ten,

który mamy, wykorzystany do ostatniego centymetra, ma chyba 100 lat. Niestety branie kredytu to loteria. Może się okazać po pewnym czasie, że procent jest wyższy (to już przerabialiśmy), albo cena za produkty zbyt niska.

— A jak jest obecnie ze zbytem? — pytam panią Zastrożną.

— Nasze świny są kontraktowane. Był czas, kiedy sprzedawaliśmy je po 4,5 zł/kg. Obecnie dostajemy 4 zł/kg, mimo że ceny na produkty mięsne nie spadają, a nawet rosną (i za ten wzrost obwinia się rolnika!). Za odstawię w styczniu do Lubonia ziemniaki otrzymaliśmy jedynie 20%, resztę dostaniemy dopiero w kwietniu. Podatki natomiast musimy płacić w ustalonym terminie, w przeciwnym wypadku dopisują nam procenty. Dobrze prosperujący zakład rzemieślniczy zawsze może odpisać sobie jakieś ulgi — rolnikowi to nie przysługuje.

Koncentraty są coraz droższe — dodaje pan Marian. Musimy też dokupować kielki z browaru, bo własnego zboża nam nie wystarczy. Ostatnio podatek drogowy wliczono w cenę paliwa. Orząc w polu płacimy tyle samo co ci, co użytkują jeźdźnię.

— Mamy też nowe zmartwienie. Ciężka praca naderwała mężowi zdrowie, nikogo do pracy w gospodarstwie nie można dostać. Nasz syn pomaga nam w gospodarstwie od dziecka, zna każdą robotę. Ostatnio był w rejestracji i może być zabrany do wojska. Co my wtedy pocniemy?

— Jest ciężko, ale żyjemy nadzieją, że będzie lepiej...

W sklepie spożywczym

Barbara Nowaczyk dzierżawi od GS-u w Mosinie sklep spożywczy we Wiórku. Opowiada:

— Pochodzę z okolic Gniezna, gdzie ojciec miał 26-hektarowe gospodarstwo. Ukończyłam Technikum Rolnicze w Bielicach i pragnęłam studiować dalej na Akademii Rolniczej w Poznaniu. Jednak jako najstarsza córka, musiałam pomagać ojcu — nie było czasu i siły na dalszą naukę. W roku 1965 wyszłam za mąż za Leona Nowaczyka, pracownika przedsiębiorstwa „Maszyny Żniwne” w Poznaniu i od 1967 roku mieszkam we Wiórku.

Mamy syna Piotra, który pomaga obecnie w sklepie, oraz córkę Ewę, która wyszła za mąż i przeniósł się do Lubonia.

Od roku 1980 zaczęłam pracować w tym sklepie GS na „tradycyjnych” zasadach. Ludzie narzekali, zaopatrzenie było słabe, ale ja miałam wówczas więcej czasu dla siebie.

Sobota była wolna, niedziela była wolna — w Dniu Kobiet i różne święta przewoził nas do teatru, do operetki w Poznaniu, jeździliśmy na wczasy.

Obecnie klienci mają ogromny wybór najrozmaitszych towarów, które mogą zakupić w każdym dniu tygodnia, a ja nie mam ani soboty ani niedzieli wolnej i od 5 lat nie korzystam z urlopu.

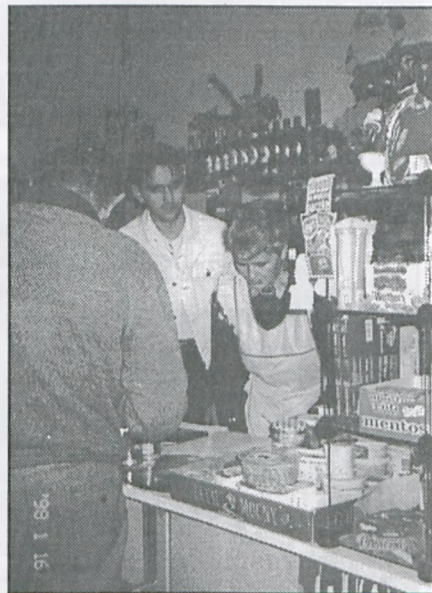
Miesięcznie płacimy 500 zł dzierżawy, a zarobić taką kwotę na sprzedawanych tutaj drobiazgach ciężko. Trochę towaru przywożę producenci, jednak właściwym zaopatrzeniem sklepu zajmuje się mąż jeżdżąc na targowisko we Franowie oraz do poszczególnych hurtowni w Poznaniu.

Tu jest trasa przelotowa. Musimy mieć duży wybór towarów. Letniak porą wielu wycieczkowiczów przyjeżdża nad Wartę. Wzrastają wówczas obroty.

Ale handel spożywczy to ciężka praca. Cały dzień na nogach, ciągle planowanie, organizowanie, pamiętanie o tysiącu drobiazgach.

Młodość też miałam nielekka, ale kiedy

wyrwę się na chwilę w rodzinne strony oddycham głębiej i serce bije mi cieplej...

Spotkanie z mistrzynią świata

W firmie „Złoty Kłos”, przerabiającej jęczmień na kaszę, spotkałem w biurze młodą kobietę o zgrabnej sylwetce, Barbarę Węclawek-Heinzel, żonę jednego ze współwłaścicieli firmy — Marka. Przyjechała z Poznania, aby odetchnąć wiejskim powietrzem. Pytam, w jaki sposób doszła do wspaniałych wyników w sporcie.

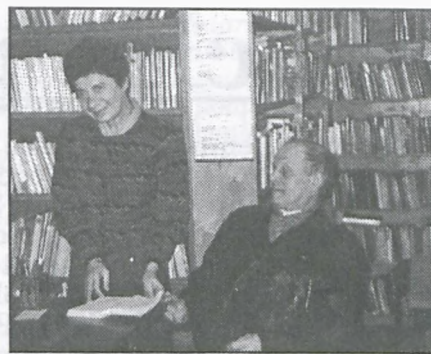
— Jestem poznanianką. Chodziłam do szkoły na Wildzie, gdzie niezapomniana nauczycielka WF-u pani

Banaszak zapewniła dzieciom prawidłowy rozwój fizyczny. Pewnego razu trener kajakarzy pan Kasprzyk wybrał z naszej szkoły grupę dziewcząt. Znalazłam się wśród nich, mimo że nigdy przedtem nie pływałam kajakiem.

Droga do kariery sportowej to nie tylko talent, ale przede wszystkim ciężka praca. Kajakarstwo to raczej męski sport. W początkowym okresie było dużo biegania, stałe zajęcia w siłowni, koszykówka, piłka nożna. Jesień i zima — to basen pływacki, trening „na sucho”, biegi, sala gimnastyczna i znów siłownia. Latem biegi siłowe i woda, woda, woda...

Treningi rozpoczęłam w Poznaniu w roku '84, a w '86 zostałam już mistrzynią Polski. Od tego też roku byłam związana z kadrą, najpierw jako junior, a od '89 roku jako senior. Do liceum uczęszczałam w Warszawie. Skończyły się gry zespołowe ze względu na możliwość kontuzji, zaczęły się zgrupowania zagraniczne, które umożliwiały stały trening na wodzie. Zwiedziłam całą Europę i ładny kawałek świata. Przyszły zwycięstwa w różnych zawodach i wreszcie największy tryumf — tytuł mistrzyni świata zdobyty w Meksyku.

W roku '95 wyszłam za mąż, zakończył się jeden rozdział mojego życia, rozpoczął nowy. Nie wsiadam już do kajaka, biegam, pływałam dla przyjemności. Czuję się bardzo dobrze, wiele czytam. Mam 2,5-letnią córeczkę Magdalenkę, dobrego męża, miłą rodzinę.

W bibliotece

Mówi pani Barbara Paszkiewicz, która od roku 1974 kieruje biblioteką we Wiórku.

— Pochodzę z sieradzkiego. Jestem bibliotekarką z wykształcenia. Wyszłam za mąż za prawnika, mieszkańca Czapur.

Z Czapur do Wiórka to mały spacer. Nasza biblioteka mieści się w budynku dawnej szkoły podstawowej. Mamy tutaj jeszcze „zerówkę”, a na piętrze mieszkają nauczyciele.

Na tych półkach znajduje się 14.332 tomów, po selekcji przeprowadzonej kilka lat temu. Przedtem otrzymywaliśmy i musieliśmy kupować mnóstwo książek z zakresu szkolenia partyjnego. Wypełniały nam regały, a nikt ich nie czytał. Oczywiście dzieła klasyków marksizmu pozostawiliśmy. To dokument.

Mam zarejestrowanych 550 czytelników. W ubiegłym roku zanotowałam 11.367 wypożyczeń. Gros czytelników to dzieci i młodzież.

Na zakup nowych pozycji otrzymałam 1.819 zł, za które kupiłam 133 książki. To mało — dawniej przybywało rocznie ok. 600 tomów. Dzisiaj potrzebne są nowe lektury dla szkół średnich, trzeba uzupełnić naszą wiedzę z zakresu historii, literatury polskiej i obcej. A książki są obecnie drogie...

W zajezdni autobusowej

Kierownik bazy, Waldemar Słodkowski opowiada:

— Urodziłem się w Lucku na Wołyniu. W 1944 r. matka jako repatriantka przywozila mnie, rocznego malucha, do Polski w jej nowych granicach. Ojciec służył w Armii, więc mieszkaliśmy raz we Wrocławiu, raz koło Szczecina, następnie w Gorzowie Wlkp., wreszcie w 1954 r. przeprowadziliśmy się ostatecznie do Mosiny. Tu chodziłem do szkoły podstawowej, potem skończyłem Technikum Samochodowe w Poznaniu i zacząłem pracę w PKS-ie. Służbę wojskową odbyłem w marynarce wojennej. W 1966 r. wróciłem z wojska, ożeniłem się z Danutą Frąckowiak, mieszkanką Pecnej. Mamy dwoje dzieci.

Jak przebiegała Pańska praca zawodowa?

— W PKS-ie przechodziłem kolejno wszystkie szczeble wtajemniczenia. Najpierw byłem mechanikiem, potem mistrzem zmianowym, następnie specjalistą od spraw ruchu drogowego, wreszcie kierownikiem kontroli technicznej. Po 17 latach przeniosłem się do Poznańskiej Spółdzielni Mieszkaniowej Winogrady, gdzie zostałem kierownikiem bazy sprzętu i transportu. Tam pracowałem przez następne 10 lat. Kiedy zakład miał ulec likwidacji przeczytałem w prasie, że został ogłoszony konkurs na prowadzenie komunikacji podmiejskiej dla gminy Mosina. Zgłosiłem się i zostałem wybrany spośród 12 kandydatów.

Przy takim doświadczeniu i referencjach to nie było trudne...

— Pracę rozpocząłem od lipca 1994 r. Otrzymałem halę i 4 autobusy, które były w okropnym stanie. Mój poprzednik, rozpoczynając działalność, dostał dafę, ikarusa i dwa nowe autosany. Po czteroletniej eksploatacji te nowe wozy były zrujnowane do tego stopnia, że domagał się dla nich kapitalnego remontu. Jeżdżę nimi nadal — z

dwoma mechanikami zrobiłem w obu remont silników, skrzyń biegów, przekładni głównych. Wszystkie bieżące naprawy wykonujemy sami. Jestem kierownikiem i zaopatrzeniowcem. Po potrzebne części jeżdżę osobiście, znam wszystkie sklepy, zakłady, hurtownie. W zimie każdego dnia może się coś przydarzyć.

Są oczywiście takie naprawy, których nie możemy wykonać we własnym zakresie. Uszkodzony alternator trzeba zawieźć do specjalistycznego zakładu. W dafie jest automatyczna skrzynia biegów — musiałem wynająć do naprawy pracowników MPK, którzy byli na szkoleniu w Holandii.

Ilu ludzi Pan zatrudnia?

— Mam dwóch kierowców na pełnym etacie i dwóch „póletatowców” — emerytów. Jeden z nich jeździ przez jeden tydzień, drugi przez drugi. Gdy ktoś zachoruje to ten, który jest wolny, siada za kierownicą. Zatrudniam prócz tego — jak już wspominałem — dwóch mechaników, a od czasu do czasu na umowę-zlecenie biuro księgowe

(CZYTAJ DALEJ NA STRONIE D)

Kocha pomagać ludziom

Tadeusz Kempa urodził się 71 lat temu w Poznaniu. Z wykształcenia technik ekonomista, życie zawodowe poświęcił Zakładom Cegielskiego, w których przepracował 50 lat; z zamiłowania społecznik, zainteresowany zagadnieniami prawa. Od 1990 roku jest ławnikiem w Sądzie Wojewódzkim w Poznaniu — w Wydziale Cywilnym. Przez ponad 7 lat, raz w tygodniu, jedzie do Sądu, przywdziewa togę ławnika i zgłębia ludzkie zawile sprawy.

Zamiłowania społecznikowskie realizuje także w swoim środowisku. W latach 1975-78 przewodniczył Społecznemu Komitetowi Wodociągowania wsi Wiórek i Czapury. W latach 1991-92, przy życzliwej pomocy Urzędu Miejskiego w Mosinie, załatwiał sprawy uzyskania działki pod budowę kaplicy w Czapurach. Ma ona służyć mieszkańcom Wiórka, Czapur i Głuszyny Leśnej. Wykonano już fundamenty. Jest jednak szczególny rodzaj działalności pana Tadeusza, uprawiany od lat, bez rozgłosu, niezwykle sumiennie i skrupulatnie, mimo amatorsztwa — ze znajomością rzeczy. To do niego przychodzą ludzie z trudnymi sprawami, jak do biura prawnego, żeby uzyskać poradę, wsparcie psychiczne, pomoc w poprowadzeniu sprawy. Pan ławnik, który zgromadził w sporej bibliotece prawniczej liczne kodeksy, wzory pism procesowych i poradniki, udziela fachowej pomocy: opracowuje wnioski do sądu, kompletuje dokumenty, radzi jak przeprowadzić sprawy darowizn, spadków, rent, alimentacyjne i wszelkie inne, które niesie życie.

Jeszcze się nie zdarzyło, żeby sprawa opracowana przez niego nie została pozytywnie załatwiona. Kopie i brudnopisy spraw, którymi się zajmo-

Ławnik Tadeusz Kempa przy pracy

wał wypełniają gruby segregator. To właśnie dzięki Tadeuszowi Kempie sprawy spadkowe w rejonie Wiórka, Czapur i Daszewic są prawie w całości uporządkowane. Wszystko to czyni bezinteresownie. Sam jest człowiekiem bardzo skromnym. U ludzi ceni życzliwość i troskę o innych. Dlatego z niezwykłą serdecznością mówi o lekarce z Babek dr Swietłanie Bartkowiak, która bez specjalnego zaproszenia odwiedza dom państwa Kempów, przy okazji wizyt u chorych w pobliżu. Zmierzy ciśnienie, zapyta o samopoczucie, podniesie na duchu. Aż przyjemnie słuchać. Ludzie, którzy skorzystali z pomocy prawnika — amatora są mu bardzo wdzięczni. Natomiast żona mówi, że w domu nie ma żadnej pomocy z męża, choć jest on zawsze do dyspozycji swoich klientów. Nie odczytałam w jej głosie wymówki — wręcz przeciwnie, jest dumna z męża.

Ten społecznik przy całej swojej rozległej działalności, wymagającej kontaktu z instytucjami, nie ma w telefonu. Zapisał się swego czasu — jako jeden z pierwszych — do społecznego komitetu telefonizacji i numer otrzymał, ale ... oddał go rodzinnym z dziećmi, jako bardziej potrzebującej. Telekomunikacja Polska obiecała, że założy mu telefon do końca 1997 roku i na tym się skończyło. Ten przykład uczy, że nie należy wierzyć obietnicom, kiedy czyni się dobrze innym. Aż dziw bierze, że można czynić tyle dla środowiska nie mając w domu telefonu. Pan Kempa mówi o tym bez cienia skargi czy żalu. Po prostu odpowiedział na moje pytanie, czy posiada telefon, który ułatwiłaby tego rodzaju pracę. W ogóle cała rozmowa — mimo że widzimy się po raz pierwszy w życiu — jest bardzo bezpośrednia i ma klimat życzliwości dla ludzi, bo taka jest atmosfera domu państwa Kempów, którym dziękuję za serdeczne przyjęcie i zaproszenia na dłuższą pogawędkę i obejrzenie zbiorów gospodarsza, który jest również niecodziennym kolekcjonerem.

TK

● Po rozmowie z Tadeuszem Kempą trudno nie przypomnieć Czytelnikom, że Uchwała Nr 163/192/97 Zarządu Miejskiego w Mosinie przedłużyła okres zaniechania przez Urząd Skarbowy poboru podatku od spadków i darowizn do dnia 31 grudnia 2000 roku. Nie czekajmy z uporządkowaniem spraw spadkowych do ostatniego dnia tego wieku. (TK)

W zajezdni autobusowej

(DOKOŃCZENIE ZE STRONY C)

dla załatwienia spraw związanych z ZUS-em i wypełnianiem oświadczeń podatkowych.

A sprawa finansów?

— Komunikacja miejska nigdzie nie jest w stanie na siebie zapracować i jest dotowana z budżetu miasta. Od 1996 roku nie podnosiłem ceny biletów. Jednak paliwo szalenie podrożało. Gdy rozpoczynałem działalność za 2600 l paliwa płaciłem 15 mln st. zł, dzisiaj ta sama dostawa kosztuje 40 mln st. zł. To samo jest z częściami, z ogumieniem. W budżecie nie przyznano więcej pieniędzy na dotacje, musiałem więc, za zgodą Zarządu Miasta, podnieść ceny biletów. Propozycje tych cen zostały przekazane radom sołeckim, które nie protestowały wiedząc, że w tym czasie w MPK była już trzykrotna, czy nawet czterokrotna podwyżka.

Czy ma Pan jakieś kłopoty?

— Mam wielki problem z obłachowaniem wozów, w niektórych miejscach ich poszybia przetrząsały na wylot. Marzyłbym o tym, aby Zarząd przeznaczył chociaż 1 autobus do remontu. W tym miesiącu został powołany rzeczoznawca. Przy odpowiednim wnioskowaniu przez niego, gdy się znajdą jakieś nadwyżki w budżecie... Trzeba wziąć pod uwagę, że remont będzie kosztował dużo, ok. miliarda st. zł, ale nowy wóz kosztuje 6 miliardów.

Dienny przebieg autobusów to 680 km w dni powszednie — w niedziele i święta 300 km.

Zatem „szerokiej drogi”!

Skąd Otwock?

— Ponieważ wiadomo, że AIDS jest chorobą śmiertelną, w ostatnich latach chcąc zbliżyć się do opieki paliatywnej zająłem się opieką nad chorymi terminalnymi, co znalazło swój wyraz w budowie hospicjum dla 60 osób, właśnie w Otwocku. Jest to remont i adaptacja starego, bardzo zrujnowanego obiektu, który był kiedyś sanatorium. Praca nad przystosowaniem go dla celów hospicyjnych trwa trzy lata, ale jesteśmy już na etapie finalnym i w kwietniu obiekt otwieramy.

Jaki jest udział Eleni w tym dziele?

— Jeśli liczyć dochody z jej koncertów jest to poważna suma paru miliardów złotych, zebranych na koncertach.

W jakich warunkach organizacyjnych realizują się działania księdza?

— Wszystkie obszary mojego działania skupiają się wokół uzależnień i chorych na AIDS. Od trzech lat można mówić o płaszczyźnie urzędowej mojej pracy, bo jestem równocześnie pełnomocnikiem Ministra Zdrowia ds. AIDS i narkomanii, w

dowej mojej pracy, bo jestem równocześnie pełnomocnikiem Ministra Zdrowia ds. AIDS i narkomanii, w

normalnym wymiarze etatowym w ministerstwie zdrowia. Do tej pracy jestem oddelegowany z ramienia zakonu. Formą połączenia działań na płaszczyźnie kapłańskiej i świeckiej są choćby te koncerty, które odbywają się nie w domach kultury, lecz w kościołach.

Jakieś przesłanie do naszych Czytelników?

— Chciałbym zaapelować do wszystkich ludzi młodych, aby potrafili umiejętnie podejmować w życiu decyzje, bo jeśli tego nie dokonają właściwie, to trzeba potem za to bardzo drogo płacić. Rodzicom chciałbym powiedzieć tylko tyle, żeby mówiąc o miłości wobec dzieci, mówili także o miłości wymagającej, która stawia poprzeczkę odpowiednio wysoko, ponad egoizm widzenia tylko swoich potrzeb.

Księdzu Arkadiuszowi Nowakowi życzymy zdrowia i sił do realizowania podjętego, trudnego zadania na wielu płaszczyznach. Szczęść Boże!

T.K.

Bogaty sezon koncertowy kołęd!

Ostatnio nasz kościół parafialny zamienił się w miejsce występów i koncertów, a to za sprawą tradycji śpiewania kołęd w okresie od Bożego Narodzenia do 2 lutego.

Występy w naszym kościele rozpoczęły się koncertem kołęd naszego chóru parafialnego wraz z chórem „Don Bosko” z Poznania i „Harmonia” z Buku. Potem był wspaniały koncert Eleni. Następnie zagrała orkiestra dęta z Przemętu. Dzieci ze Szkoły Podst. Nr 3 i Szkoły Podst. Nr 2 przedstawiły jasełka. Z repertuarem kołęd międzynarodowych wystąpił zespół „Bel Canto”. Odwiedził naszą parafię chór z Roska, ze swoim proboszczem księdzem Henrykiem Gościńskim naszym byłym wikarym. Przyjechali na zaproszenie mosińskiego chóru parafialnego, który w roku ubiegłym śpiewał w Rosku. Okres kołędowy dla naszego chóru parafialnego p.w. św. Cecylii był bardzo pracowity. Chór występował w szpitalu „Staszicówka” w kościele OO. Franciszkanów przy Placu Bernardyńskim w Poznaniu, w Sanktuarium M.B. Pocieszenia w Biechowie, w kościele św. Jadwigi we Wrześni, w kościele w Manieczkach oraz w kościele św. Jana Bosko w Poznaniu z okazji 100 — lecia obecności Salezjanów w Polsce. Salezjańska uroczystość celebrował J.E. Nuncjusz Apostolski abp. Józef Kowalczyk i była ona transmitowana przez Radio Maryja. (BJ)

Kontra wakacyjnej nudzie

Z inicjatywy Urzędu Miejskiego w Mosinie, na okres ferii zimowych przygotowano bogatą ofertę zajęć rekreacyjno-sportowych we wszystkich szkołach podstawowych gminy.

Dzieciom i młodzieży udostępniono sale gimnastyczne, pracownie komputerowe, pracownie plastyczne i boiska szkolne. Szkoły opracowały szczegółowe programy zajęć pod opieką nauczycieli, opłacanych za tę pracę dodatkowo z budżetu gminy. Wszystkie placówki zapewniły uczestnikom zajęć ciepłe napoje — zwłaszcza w trakcie zabaw na świeżym powietrzu.

Specjalnością Szkoły Nr 1 były zajęcia sportowe prowadzone przez nauczycieli wychowania fizycznego w sali sportowej „JEDYNKA”. W „Dwójce” oprócz sali gimnastycznej udostępniono stoły do tenisa oraz pracownię komputerową. Rogalinek zorganizował turniej tenisa stołowego i bardzo ciekawy wyjazd do Teatru Polskiego w Poznaniu na finałowy spektakl przeglądu dziecięcych zespołów teatralnych. W Rogalinie rozgrywano mecze piłkarskie z drużyną obozu ZHP z Gniezna, natomiast w Radzewie w sali sportowej młodzież mogła do woli grać w koszykówkę, siatkówkę i piłkę ręczną. Turniej tenisa stołowego przeprowadzono również w Pecnej, poszerzając zajęcia sportowe o siatkówkę i aerobik. Ponadto odbył się bal karnawałowy i poranek baśniowy, a miłośnikom komputerów udostępniono pracownię. W Dymaczewie dzieci spędzały czas na zajęciach plastycznych, zabawach ruchowych na powietrzu i dyskoteki. Krosinko zaproponowało bogaty zestaw gier i zabaw na powietrzu i w sali gimnastycznej oraz zajęcia plastyczne i muzyczne. W Daszewicach też królował sport: rozgrywki piłki nożnej, tenisa stołowego ponadto dyskoteka i zajęcia plastyczne. Inny rodzaj wypoczynku zaproponowały wychowankom Czapury — były to wycieczki do poznańskich muzeów oraz kina na ciekawe filmy. Resztę czasu zagospodarowano zajęciami sportowymi. Zajęcia w formie półkolonii zorganizowała tylko szkoła w Krośnie proponując dzieciom sport, gry i zabawy na powietrzu oraz bal maskowy i zajęcia plastyczne. W Szkole Nr 3 dzieci korzystały z sali gimnastycznej i świetlicy oraz mogły uczestniczyć w zajęciach na powietrzu. Frekwencja, w zależności od wielkości placówki organizującej zajęcia, wahała się od 25 do 100 uczestników dziennie. Łącznie na zajęcia wykorzystano 334 godziny. W tym czasie wszyscy chętni mogli skorzystać z bezpiecznych form spędzania wolnego czasu. Odrębną ofertę przygotował Ośrodek Kultury i Sportu, zapraszając codziennie w godzinach od 10.00 do 12.00 na zajęcia plastyczne, dyskoteki, zabawy i gry planszowe, filmy oraz piesze wycieczki po okolicy. Przeciętna frekwencja na zajęciach wynosiła tam około 30 uczestników. Największym wzięciem cieszyły się dyskoteki dla młodzieży i zajęcia plastyczne.

TK

Ciekawa wystawa

Dziecko przywozi znad morza muszelki i składa je w pudełeczku razem z zapachem morza, pluskiem fal, błyskiem szczęścia. Młodzieniec taszczy z gór plecak z odłamkami kolorowych skał, układa troskliwie na półce i szuka w książce ich imion, a potem miejsca i czasu narodzin. Matka składa obrazki świętych wraz z szepczeniem modlitw tych co odeszli. Ojciec grzebie czasem w szufladzie, gdzie leżą sny o milionach, zakłute w starych monetach i pomiętych banknotach. Samotna kobieta odwiedza swoje wspomnienia, układa w albumie zdjęcia prababki w krynolinie, dziadka z sumiastymi włosami i swoje własne wspominając sztabackie nadzieje, gorącą pierwszego kochania. W każdym z nas tkwi chęć kolekcjonerstwa, które często przeraża się w pasję. I ci pasjonaci założyli 15 lat temu w Ośrodku Kultury w Mosinie Klub Kolekcjonerów — Hobbybystów.

Wśród pierwszych członków klubu znaleźli się: Zygmunt Pohl, Kornel Białobłocki, Jarosław Kubiak, rodzina Pniewskich, Henryk Pruchniewski, Kazimierz Maślak, Roman Nowakowski, rodzina Pawlaków.

Staraniem przewodniczącej Klubu pani Doroty Strzeleckiej, dyrektora Ośrodka Kultury pana Andrzeja Kasprzyka i Józefy Roszak — Rosić 12 lutego br. w Izbie Muzealnej przy ul. Niezłomnych została otwarta wystawa, na której członkowie klubu prezentują swe bogate, ciekawe, najrozmaitsze zainteresowania, wtopione w gromadzone latami skarby wydarte zapomnieniu.

Wystawa wita nas dokumentami z historii Mosiny ze zbiorów Jacka Jędrkowiaka: cegielnią Perkiewicza, cegielnią Budzyń, niemiecką mapą okolic Mosiny, z początku naszego wieku, poźłokłymi dokumentami. Stare widokówki ze zbioru Mieczysława Janika ukazują fragmenty różnych miast Polski okresu przedwojennego. Dumnie prezentuje się kolekcja białych orłów ze zbiorów Jarosława Kubiaka. Niezwykle bogate są zainteresowania Kornela Białobłockiego: „Co Polak nosi w klapie marynarki” — zbiór znaczków ze zjazdów, konferencji, odwiedzanych zakątków kraju. A obok pudełka od zapalek i etykietki, wreszcie telegramy ozdobne dawniej i dziś. Centralne miejsce wystawy zajmują piękne naczynia fajansowe ze zbiorów Jarosława Kubiaka. Niżej stare żelazka, lampy naftowe — i to co poruszyło mnie najmocniej: lampa karbidowa przy której czytało się prasę podziemną w okresie okupacji. To są zbiory Leszka Pawlaka. Obok uśmiechają się do widza breloczki ze zbioru Żelysława Pawlaka. Instrumenty muzyczne: ksylofon, okaryny, flety, gwiazdki, harmonijki ustne, polska harmonia trzyczęściowa z dawnych lat mówią o największej wymiaru, to szepc wabiący nas w bajkowe krainy Tybetu, Mongolii i Indii. I ten sam kolekcjoner pokazuje na pocztówkach i

medalionach księcia Józefa Poniatowskiego, pierwszego kawalera orderu „Virtuti Militari”, jasną postać polskiej historii.

Jakże ciekawie potrafi opowiadać o zbiorach swoich kamieni Zygmunt Pniewski. „Cokolwiek kolekcjonuję musi sprawiać mi przyjemność, mieć wartość estetyczną, swoiste piękno oraz wartości poznawcze. Tym wszystkim jest dla mnie kamień, który od zarania ludzkości służy człowiekowi i będzie służył zawsze do końca świata”. Notuję krótko jego objaśnienia:

— Oglądamy bardzo rozpowszechniony minerał — gips. A ta przezroczysta bryła, wyglądająca jak lód, to jedna z jego odmian — selenit. Inną jest drobnoziarnisty, biały alabaster.

— Krzemień był od początków dziejów ludzkości podstawowym surowcem do wyrobu narzędzi i broni, służył do krzesania ognia. Ten okaz znalazłem u podnóża najstarszych gór w Polsce — Gór Świętokrzyskich.

— Odmianą kwarcu są te agaty, składające się z różnokolorowych warstewek, ułożonych równolegle lub koncentrycznie. Mam ich bogaty zbiór. Mówią, że nie znajdziemy na świecie dwóch jednakowych.

— A to ametysty, przezroczyste o fioletowej lub purpurowo — czerwonej barwie. Tu imponujący okaz kryształu górskiego. Ten piękny, bardzo cenny minerał to chryzopraz.

— Większość zebrałem w Polsce na Dolnym Śląsku, chociaż ten granit znalazłem w Czechosłowacji...

Gdzieś z zakamarków świadomości docierają do mnie słowa Zbigniewa Herberta: „Zagoniony człowieku przybliź twarz do kamienia, zbadaj jego zapach, przesun ręką po rowkach i — jak radzi starogrecki poeta — zapytaj go o przyszłość, a on ci szczerze wszystko opowie”. Naprawdę warto zaglądnąć do Izby Muzealnej, zobaczyć kolorowy świat kolekcjonerów. A przy okazji cofnąć wskazówki zegara, aby starsi wrócili do Mosiny lat dziecięcych, a wnuczek zobaczył babcię jako chudą dziewczynkę maszerującą w pochodzie.

Czas trwania wystawy:
od 12 lutego do 25 marca 1998 r.

wtorek	11 — 16
środa	9 — 14
czwartek	11 — 16
piątek	9 — 14
niedziela	10 — 13

Stoją od lewej: Jacek Jędrkowiak, Jarosław Kubiak, Żelysław Pawlak, Leszek Pawlak. Siedzą od lewej: Zygmunt Pohl, Zygmunt Pniewski, Kornel Białobłocki, Henryk Pruchniewski.

- a) ochronnej
- b) rekreacyjnej
- c) ogrodów sadowniczych (warzywniczych) uzupełniających funkcję podstawową działek mieszkaniowych
- 4) Wprowadza się układ dróg obsługi komunikacyjnej zespołu funkcjonalnego mieszkalnego w postaci ulic o kategorii dróg dojazdowych oznaczonych symbolem KD.
- 2. Zasady podziału terenu na działki:
 - 1) nowe podziały na działki budowlane oznaczone zostały na rysunku planu,
 - 2) dla obszarów, które zgodnie z rysunkiem planu posiadają postulowane podziały wewnętrzne dopuszcza się podziały inne na warunkach gwarantujących zachowanie generalnych ustaleń planu, przy zachowaniu minimalnej szerokości frontu działki wynoszącej 20 m.
- 3. Ustala się następujący sposób zabudowy:
 - 1) dla terenów budowlanych wyznacza się nieprzekraczalne linie zabudowy zgodnie z rysunkiem planu.
 - 2) dla terenów działek oznaczonych symbolem M obowiązują dwie nieprzekraczalne linie zabudowy; frontowa i tylna, które wyznaczają dopuszczalny obszar zabudowy.
 - 3) nieprzekraczalna linia zabudowy ustala minimalną odległość zabudowy względem krawężnika jezdni, wynoszącą 15 m., o ile rysunek planu nie stanowi inaczej.
 - 4) dla obiektów mieszkalnych obowiązują następujące parametry zabudowy:
 - a) ilość kondygnacji maksymalnie dwie z dopuszczeniem dodatkowej w poddaszu użytkowym,
 - b) wysokość maksymalna obiektu powinna wynosić nie więcej niż 11,5 m od naturalnego poziomu terenu do poziomu w linii kalenicy,
 - c) zaleca się stosowanie dachów stromych pokrytych dachówką ceramiczną lub podobną w kolorze czerwonym.
 - 5) dopuszcza się realizację:
 - a) garaży wbudowanych,
 - b) garaży przybudowanych o stanowiskach postojowych w ilości nie większej niż dwa i pomieszczeniu nie wyższym niż 2,7 m,
 - c) garaży wolnostojących lub budynków gospodarczych wolnostojących o łącznej powierzchni zabudowy nie większej niż 40 m², oraz maksymalnej wysokości obiektu do 4 m w linii kalenicy i wysokości pomieszczenia nie większej niż 2,7 m.
 - d) wyklucza się możliwość zamiany funkcji obiektów wymienionych w punkcie a, b, c, na cele działalności gospodarczej, produkcyjnej i rzemieślniczej oraz hodowli zwierząt.
 - 6) zakazuje się wprowadzenia na terenie zatwierdzenia planu zabudowy wielorodzinnej.

§ 7

Komunikacja — ulice i drogi

Dla projektowanych ulic obowiązują następujące oznaczenia i parametry:

- a) ulica zbiorcza — oznaczona na rysunku planu symbolem KZ:
 - szerokość w liniach rozgraniczających — 15 m (zalecana)
 - szerokość jezdni — 7,0 m
 - chodnik jednostronny od strony północnej ulicy o szerokości minimum 1,5 m
 - odległość zabudowy mieszkalnej od krawędzi jezdni — 9,0 m
 - wyznacza się pas terenu wolny od zainwestowania trwałego zgodnie z rysunkiem planu jako rezerwę pod docelowe uregulowania techniczne ulicy Strzeleckiej, przy czym rezerwę należy ograniczyć do terminu wykonania trwałej nawierzchni i chodników
- b) ulica dojazdowa oznaczona na rysunku planu symbolem KD₁:
 - szerokość w liniach rozgraniczających — 12 m
 - szerokość jezdni — 5 m
 - promień wykraglenia krawężników na skrzyżowaniu z ulicą KZ — 6 m
 - chodnik obustronny o szerokości 1,5 m
 - odległość zabudowy od krawędzi jezdni — 7 m
- c) ulica dojazdowa oznaczona na rysunku planu symbolem KD₂ o przebiegu tymczasowo zakończonym nawrotką mieszczącą się w pasie drogowym szer. 12 m na wysokości działek 1825 i 1824/2:
 - szerokość w liniach rozgraniczających — 12 m
 - szerokość jezdni — 5 m
 - chodnik obustronnie o szer. 1,5 m
 - odległość zabudowy od krawędzi jezdni — 7 m

- d) ulica dojazdowa oznaczona na rysunku planu symbolem KD₃ (jako kontynuacja docelowa pasa drogowego ulic KD₁ i KD₂):
 - szerokość w liniach rozgraniczających — 12 m
 - szerokość jezdni — 5 m
 - odległość zabudowy od krawędzi jezdni — 7 m.
- e) ulica o charakterze pieszojezdnym bez wydzielania pasa jezdniowego z wyniesionymi krawężnikami — zaleca się poszerzenie pasa ulicy w liniach rozgraniczających do szer. 8 m.

§ 8

Infrastruktura techniczna

1. Elektroenergetyka

- 1) Dla zasilania w energię elektryczną osiedla mieszkaniowego, należy zapewnić wykonanie dwu stacji transformatorowych 15/0,4 kV typu kablowego w miejscach wyznaczonych na rysunku planu.
- 2) Istniejącą stację transformatorową dopuszcza się zlikwidować na warunkach określonych przez odpowiedni zakład energetyczny (dot. stacji STSa 20/250 nr 04-065 „Strzelecka”).
- 3) Dla zasilania projektowanych stacji należy zapewnić zasilanie linią kablową SN od linii istniejącej napowietrznej, połączonej z jednym z istniejących kabli w rejonie stacji „Śremska”, na podstawie koniecznych warunków technicznych.
- 4) Sieć niskiego napięcia zasilania obiektów należy projektować i wykonać jako sieć kablową pierścieniową, ułożoną w chodnikach.
- 5) Działki powinny być zasilane przez złącza wolnostojące z pomiarem energii elektrycznej, które należy zlokalizować w granicach działek z dostępem z ulicy, przy założeniu, że jedno złącze zasilili dwie działki.

2. Zaopatrzenie w wodę

Zaopatrzenie w wodę należy zapewnić poprzez rozbudowę istniejącej sieci wodociągowej leżącej w ulicach Łaziennej i Strzeleckiej poprzez zaprojektowanie i wykonanie sieci pierścieniowej ϕ 100 w ulicach oznaczonych symbolem KD.

3. Ścieki sanitarne

Ścieki sanitarne z terenu objętego planem należy odprowadzić do istniejącej oczyszczalni ścieków w Mosinie z uwzględnieniem następujących uwarunkowań:

- a) dla ulic KD₁, KD₂ i KD₃ ścieki należy odprowadzać grawitacyjnie do lokalnej sieciowej przepompowni ścieków
- b) lokalna przepompownia ścieków o której mowa w punkcie a) powinna być zlokalizowana w rejonie stacji trafo 1EE na obszarze zieleni ekologicznej
- c) każda inna lokalizacja przepompowni ścieków w ramach terenów zieleni o funkcji ekologicznej ZE jest dopuszczalna o ile warunki techniczne określone opracowaniami specjalistycznymi to uzasadniają, a także wynika to z opracowań programowych kanalizacji sanitarnej dla miasta Mosina, wyznaczonych programem grawitacyjnych zlewni i koniecznych dla ich zasięgów przepompowni.

4. Wody opadowe

Wody opadowe należy odprowadzić:

- a) dla projektowanych ulic dojazdowych oznaczonych symbolem KD dopuszcza się odprowadzenie powierzchniowe w kierunku kanału mosińskiego,
- b) istniejącą kanalizację deszczową w ulicach Łaziennej i częściowo Strzeleckiej może pozostać bez powiązania z układem kanalizacji w ulicach o których mowa w punkcie a, z obecnym odprowadzeniem wód do kanału,
- c) dla znacznego odcinka ulicy Strzeleckiej na zachód od wylotu ulicy KD₁ wody opadowe należy odprowadzić zgodnie z programem kanalizacji do zlewni południowo-zachodniej Mosiny z wylotem poprzez osadnik do kanału mosińskiego.

III. USTALENIA KOŃCOWE

§ 9

Traci moc uchwała nr XXI/126/91 Rady Miasta i Gminy Mosina z dnia 30.12.1991 r. w sprawie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego miasta Mosina, ogłoszona w Dz. Urz. Województwa Poznańskiego z 1992 r. Nr 2 poz. 13 w części objętej w miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego zatwierdzonym niniejszą uchwałą.

§ 10

Wykonanie uchwały powierza się Zarządowi Miejskiemu w Mosinie.

§ 11

Uchwała wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia w Dzienniku Urzędowym Województwa Poznańskiego.

MARIAN STRENK

Przewodniczący Rady Miejskiej

Uchwała Nr XLI/267/98 Rady Miejskiej w Mosinie

z dnia 23 stycznia 1998 r.

w sprawie zmiany planu zagospodarowania

przestrzennego gminy Mosina

zatwierdzonego uchwałą nr XXI/127/91

Rady Miasta i Gminy Mosina z dnia 30.12.1991 r.

(Dz. Urz. Woj. Pozn. z 1992 r. Nr 2 poz. 14)

obejmującej część wsi Dymaczewo Nowe

po między drogą Mosina-Stęszew a drogą do Będlewa

Na podstawie art. 26 ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. o zagospodarowaniu przestrzennym (Dz. U. Nr 89 poz. 415) oraz art. 18 ust. 2 pkt 5 i art. 40 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie terytorialnym (jednolity tekst z 1996 r. Dz. U. Nr 13 poz. 74 z późniejszymi zmianami) **uchwała się:**

miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego terenów budownictwa mieszkaniowego i lotniskowego w Dymaczewie Nowym Gmina Mosina, obejmujący:

ustalenia zawarte w niniejszej uchwale oraz rysunek planu w skali 1:1.000, stanowiący załącznik do niniejszej uchwały.

I. PRZEPISY OGÓLNE

§ 1

Plan miejscowy obejmuje obszar 19 ha, położony we wsi Dymaczewo Nowe, Gmina Mosina, na zachód od drogi Mosina-Stęszew i na północ od zabudowy wsi Dymaczewo Nowe.

§ 2

Przedmiotem ustaleń planu są:

1. tereny zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej oznaczone na rysunku symbolem MN,
2. tereny zabudowy lotniskowej oznaczone na rysunku symbolem ML,
3. tereny usług oznaczone na rysunku symbolami UH i UG,
4. tereny komunikacji oznaczone na rysunku planu symbolem KK — droga krajowa, KL — droga lokalna, KD — droga dojazdowa, Kx — ciągi piesze,
5. tereny zieleni oznaczone na rysunku symbolem ZP — zielen publiczna, ZI — zielen o dominującej funkcji izolacyjnej,
6. tereny urządzeń energetycznych oznaczone na rysunku symbolem EE — stacja transformatorowa,
7. teren przepompowni ścieków oznaczony na rysunku symbolem NO.

§ 3

1. Integralną częścią planu jest rysunek planu, stanowiący załącznik nr 1 do niniejszej uchwały.
2. Następujące oznaczenia graficzne w rysunku planu są obowiązującymi ustaleniami planu:
 - a) linie ciągłe, rozgraniczające tereny o różnym sposobie użytkowania,
 - b) linie zabudowy — wg projektu planu — część graficzna.

II. USTALENIA SZCZEGÓŁOWE

§ 4

1. Dla terenów zabudowy mieszkaniowej MN ustala się następujące zasady zagospodarowania:
 - a) linia zabudowy — wg rysunku planu,
 - b) charakter zabudowy — zabudowa wolno stojąca, jedna kondygnacja z możliwością wykorzystania poddasza na cele mieszkalne, dachy strome kryte dachówką lub materiałem imitującym dachówkę o postulowanym kącie nachylenia 25° — 35°, posadowienie parteru budynku — 0,4–0,8 m, kalenice równoległe do osi ulic,
 - c) dopuszcza się lokalizację budynków gospodarczych, w tym garaży, zblokowanych z budynkami gospodarczymi na sąsiednich działkach, o max. powierzchni zabudowy 30 m², i pomieszczeniu nie wyższym niż 2,7 m, w przypadku realizacji budynków bliźniaczych odległość od tylnej granicy działki winna wynosić min. 3 m,
 - d) dopuszcza się możliwość realizacji garaży wbudowanych w budynkach mieszkalnych lub dobudowanych do budynków mieszkalnych,
 - e) wyklucza się możliwość zamiany funkcji budynków mieszkalnych, garaży lub budynków gospodarczych na cele działalności gospodarczej, produkcyjnej i rzemieślniczej,
 - f) zakłada się powstanie 28 nowych działek budowlanych o powierzchni 600 — 700 m² przy adaptacji 12 działek istniejących.
2. Dla terenów zabudowy lotniskowej ustala się następujące zasady zagospodarowania:
 - a) linia zabudowy — wg rysunku,
 - b) charakter zabudowy — zabudowa wolno stojąca. Jedna kondygnacja z możliwością wykorzystania poddasza na cele użytkowe. Powierzchnia zabudowy 50 m² — 100 m². Dachy strome, kryte dachówką lub materiałem imitującym dachówkę o postulowanym na-

chyleniu dachu 25° — 40°. Posadowienie parteru budynku 0,3 — 0,6 m,

- c) obiekty budowlane winny cechować się atrakcyjnymi współczesnymi formami architektonicznymi, odpowiadającymi funkcji rekreacyjnej budynków, z użyciem współczesnych materiałów budowlanych,
 - d) nie dopuszcza się wznoszenia żadnych dodatkowych budynków np: gospodarczych, garaży,
 - e) opłotowanie działek o max. wysokości 1,0 — 1,2 m, max. obsadzone zielenią — azurowe,
 - f) teren działek winien być obsadzony zielenią niską i wysoką o funkcji zieleni rekreacyjnej i ozdobnej,
 - g) zakłada się realizację zespołu lotniskowego w dwóch etapach

— etap I	— realizacja	93 działek
— etap II	— realizacja	59 działek
	łącznie	151 działek
- Przeciętna wielkość działek: 500-600 m².

3. W zakresie lokalizacji usług wyznacza się:

- teren oznaczony w planie symbolem UH/UG pod lokalizację usług handlowych i gastronomicznych. Działka istniejąca, zakupiona przez inwestora na ww. cel.
- budynek parterowy, dach płaski o współczesnej architekturze,
- dojazd do ww. usług wyłącznie od strony ulicy dojazdowej KD.

4. W zakresie komunikacji wyznacza się:

- a) drogi dojazdowe (KD); szerokość w liniach rozgraniczających 18-7 m (zgodnie z rysunkiem planu); jezdnie szerokości 5,5-3,0 m, chodniki szerokości 2,25-1,5 m,
- b) ciąg pieszy oznaczony na rysunku symbolem Kx,
- c) rysunek planu (poza obrębem zatwierdzenia) proponuje nowy przebieg drogi krajowej Mosina-Modrze-Grodzisk; poza zabudową wsi Dymaczewo Nowe i sugeruje podłączenie komunikacyjne drog dojazdowych zespołu mieszkalno-lotniskowego do nowo projektowanej drogi krajowej,
- d) zakłada się możliwość (rezerwuje się teren) realizacji w perspektywie przejścia dwupoziomowego dla pieszych przez drogę krajową Mosina-Stęszew, na osi ciągu pieszego zespołu.

5. W zakresie infrastruktury technicznej ustala się:

- a) zaopatrzenie w wodę — z istniejącej sieci wodociągów wiejskich we wsi Będlewo,
- b) odprowadzenie ścieków — poprzez projektowaną przepompownię ścieków oznaczoną na rysunku planu symbolem 35 NO do projektowanej sieci i oczyszczalni ścieków zlokalizowanej wg zamierzeń inwestycyjnych Samorządu Gminy na wschód od drogi Mosina-Stęszew,
- c) zasilanie w energię elektryczną:
 - poprzez wybudowanie 2 trafostacji na terenie zespołu, oznaczonych na rysunku planu symbolem 28 EE, 29 EE zasilanych istniejącym na terenie zespołu przewodem energetycznym WN 15 kV. Docelowo przewiduje się skablowanie linii 15 kV w liniach rozgraniczających dróg a przeznaczenie rezerwowanych obecnie ciągów terenu pod liniami energetycznymi WN na poszerzenie działek lotniskowych,
 - d) ewentualne ogrzewanie domków lotniskowych — z wyłączeniem paliw stałych (węgla, koksu).
6. Wyznacza się tereny zieleni o funkcji:
 - a) publicznej, rekreacyjnej — skwer, plac zabaw dla dzieci; oznaczony na rysunku planu symbolem 18 ZP/US,
 - b) izolacyjnej — wzdłuż drogi krajowej Mosina-Stęszew wydzielono pas zieleni izolacyjnej (poza pasem drogowym) szerokości 4 m, izolujący teren domków lotniskowych od uciążliwości ruchu drogowego. Pas ten winien być silnie zadrzewiony.
 - c) adaptuje się w planie istniejący las oznaczony na rysunku planu symbolem 23 Ls,
 - d) zakłada się urządzenie zieleni w ciągach pieszych Kx,
 - e) teren pasów zieleni pod istniejącymi liniami wysokiego napięcia.

§ 5

Stawkę procentową służącą naliczeniu opłaty na rzecz gminy od wzrostu wartości terenu ustala się na 17%.

§ 6

Traci moc uchwała nr XXI/127/91 Rady Miasta i Gminy Mosina z dnia 30.12.1991 r. w sprawie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego gminy Mosina (Dz. Urz. Woj. Poznańskiego z 1992 r. Nr 2 poz. 14) w części objętej miejscowym planem zagospodarowania przestrzennego zatwierdzonym niniejszą uchwałą.

§ 7

Wykonanie uchwały powierza się Zarządowi Miejskiemu w Mosinie.

§ 8

Uchwała wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia w Dzienniku Urzędowym Województwa Poznańskiego.

MARIAN STRENNK
Przewodniczący Rady Miejskiej

Uchwała Nr XLI/268/98 Rady Miejskiej w Mosinie z dnia 23 stycznia 1998 r. w sprawie: zmiany miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego gminy Mosina

Na podstawie art. 26 ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. o zagospodarowaniu przestrzennym (Dz. U. Nr 89 poz. 415) oraz art. 18 ust. 2 pkt 5 i art. 40 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie terytorialnym (tekst jednolity z 1996 r. Dz. U. Nr 13 poz. 74 z późniejszymi zmianami) Rada Miejska w Mosinie uchwala zmianę miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego gminy Mosina, zatwierdzonego uchwałą Nr XXI/127/91 Rady Miasta i Gminy Mosina z dnia 30 grudnia 1991 r. (Dz. Urz. Woj. Pozn. z 1992 r. Nr 2 poz. 14) w części wsi Rogaliniek obejmującej działkę nr ewid. 573/7, zwaną dalej zmianą planu.

Rozdział 1 Przepisy ogólne.

§ 1. 1. Niniejsza uchwała obowiązuje na obszarze, obejmującym działkę o nr ewidencyjnym 573/7 w Rogalinie.

2. Lokalizację i granice obszaru określonego w ust. 1 określa załącznik nr 1 do nin. uchwały, zatytułowany „Zmiana miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego gminy Mosina zatwierdzonego uchwałą Nr XXI/127/91 Rady Miasta i Gminy Mosina z dnia 30 grudnia 1991 r., ogłoszoną w Dzienniku Urzędowym Woj. Poznańskiego, z 1992 r. Nr 2 poz. 14”, w części wsi Rogaliniek obejmującej działkę nr ewid. 573/7.”

3. Zmiany gruntowe, które nastąpiły w trakcie dokonywania zmiany planu przedstawia dokument zatytułowany „Wyciąg ze zmian gruntowych”, stanowiący załącznik nr 2 do nin. uchwały.

4. Nin. zmiana planu uwzględnia zmiany gruntowe, o których mowa w ust. 2 i które przedstawia załącznik nr 2 do nin. uchwały.

§ 2. Ilekroć w uchwale mowa o:

1. zieleni — należy przez to rozumieć nieutwardzony teren o nawierzchni gruntowej, biologicznie czynnej, pokryty nasadzeniami w formie drzew i krzewów lub roślin okrywowych i trawy,
2. intensywności zabudowy kubaturowej, wyrażonej procentem powierzchni działki — należy przez to rozumieć maksymalną wielkość terenu zabudowanego budynkami,
3. nasyceniu terenu zielenią, wyrażonym procentem powierzchni działki — należy przez to rozumieć minimalną powierzchnię terenu, która ma zostać przeznaczona na cele zieleni,
4. obowiązującej linii zabudowy — należy przez to rozumieć, że nakazuje się, aby frontowa ściana budynku znalazła się dokładnie we wskazanej odległości od skrajnej krawędzi jezdni względnie linii rozgraniczającej ulicy,
5. nieprzekraczalnej linii zabudowy — należy przez to rozumieć, że zakazuje się, lokalizowania budynków w pasie terenu wyznaczonym tą linią i linią rozgraniczającą ulicy,
6. przekrojach drogowych — należy przez to rozumieć cięcie drogi płaszczyzną prostopadłą, na której uwidoczniłby się sposób rozmieszczenia sieci technicznych przebiegających w tej drodze,
7. obiektach gospodarczych — należy przez to rozumieć garaże, pralnie, kuchnie, składziki itp. obiekty służące gospodarstwu domowemu,
8. wysokości budynku — należy przez to rozumieć całkowitą wysokość budynku liczoną od poziomu terenu do kalenicy dachu.

Rozdział 2 Przeznaczenie terenów oraz linie rograniczające tereny o różnych funkcjach i różnych sposobach zagospodarowania

§ 3.1. Na terenie objętym zmianą planu wyznacza się obszar lokalizacji obiektów mieszkalnych i gospodarczych

2. Linie rozgraniczające obszar, o którym mowa w ust. 1 określa rysunek stanowiący załącznik nr 1 do nin. uchwały, a teren nimi wyznaczony oznaczony jest symbolem „MIN — teren zabudowy mieszkaniowej”.

§ 4.1. Na terenie objętym zmianą planu ustala się obszar prowadzenia gospodarki leśnej.

2. Linie rozgraniczające obszar, o którym mowa w ust. 1, określone są na załączniku nr 1 do nin. uchwały, a teren nimi wyznaczony oznaczony jest symbolem gra-

ficznym „RL — teren gospodarki leśnej”.

§ 5.1. Na terenie objętym zmianą planu wyznacza się obszar przeznaczony na cele poszerzenia ulicy Słonecznej.

2. Obszar, o którym mowa w ust. 1 przylega do istniejącej drogi polnej i wydzielony jest na całym odcinku działki sąsiadującym z tą drogą, stanowiąc pas terenu o szerokości 2,5 m.

§ 6.1. Na terenie objętym zmianą planu wyznacza się obszar przeznaczony na przeprowadzenie ulicy dojazdowej.

2. Linie rozgraniczające obszar, o którym mowa w ust. 1 określa załącznik nr 2, a teren nimi wyznaczony oznaczony jest symbolem graficznym KD.

§ 7. Na terenie objętym zmianą planu zakazuje się lokalizowania obiektów szczególnie szkodliwych dla środowiska oraz obiektów mogących pogorszyć stan środowiska.

§ 8. Na terenie wyznaczonym na cele zabudowy mieszkaniowej zakazuje się lokalizowania obiektów innych niż mieszkalne i gospodarcze.

§ 9. Na terenie wyznaczonym na cele poszerzenia dróg zakazuje się lokalizowania jakichkolwiek obiektów z wyjątkiem niezbędnych urządzeń infrastruktury technicznej.

§ 10. Na terenie wyznaczonym na cele upraw leśnych zakazuje się lokalizowania jakichkolwiek obiektów budowlanych.

Rozdział 3 Linie rozgraniczające ulice, place oraz drogi publiczne wraz z urządzeniami pomocniczymi

§ 11. Ustala się poszerzenie ulicy Słonecznej z działki nr 573/7 do szerokości w liniach rozgraniczających 7,5 m (docelowo 10 m — poszerzenie obustronne).

§ 12.1. Ustala się, że ulica dojazdowa, oznaczona w załączniku nr 2 symbolem KD, posiadać będzie w liniach rozgraniczających szerokość 9 m, a zakończona zostanie placem nawrotu o wymiarach 12 m na 15 m.

§ 13. W przekrojach drogowych ulicy dojazdowej i obszaru przeznaczonych na poszerzenie ulicy Słonecznej wyznacza się pasy terenu przeznaczone na prowadzenie sieci technicznych z zachowaniem odległości między nimi zgodnie z obowiązującymi przepisami.

§ 14. Na obszarze objętym zmianą planu zakazuje się wydzielania nowych dróg, innych niż istniejące: poszerzenie ulicy Słonecznej i ulica dojazdowa.

Rozdział 4 Zasady obsługi w zakresie infrastruktury technicznej

§ 15.1. Teren objęty planem będzie posiadać pełne wyposażenie w infrastrukturę techniczną. Sposób i warunki podłączenia do sieci podane zostaną w decyzji o warunkach zabudowy i zagospodarowania terenu.

2. W okresie przejściowym, do czasu pełnego wyposażenia terenu w sieci techniczne stosować należy rozwiązania określone w przepisach szczególnych (możliwość budowy szczelnych zbiorników bezodpływowych do gromadzenia ścieków).

§ 16. Ustala się, że budynki ogrzewane będą z indywidualnych kotłowni.

§ 17. Ustala się, że pobór mocy na cele gospodarcze nastąpi z istniejącej sieci elektroenergetycznej na warunkach wydanych przez dysponenta mocy.

Rozdział 5 Lokalne warunki i standardy kształtowania zabudowy oraz urzędzenia terenu. Linie zabudowy. Gabaryty obiektów. Maksymalne i minimalne wskaźniki intensywności zabudowy

§ 18. Obiekty budowlane należy sytuować z zachowaniem wymogów prawa budowlanego.

§ 19. Intensywność zabudowy kubaturowej nie większa niż 25% powierzchni terenu przeznaczonego na cele zabudowy mieszkaniowej.

§ 20. Na działkach położonych poza działkami bezpośrednio sąsiadującymi z ulicą Słoneczną zakazuje się sytuowania obiektów mieszkalnych poza obszarem wyznaczonym nieprzekraczalną linią zabudowy, która znajduje się w odległości 8 m od skrajnej krawędzi jezdni drogi dojazdowej, tzn. 6 m od linii rozgraniczającej tej drogi.

§ 21. Na działkach przylegających do ulicy Słonecznej zakazuje się sytuowania budynków poza obowiązującą linią zabudowy usytuowaną w odległości 8 m od skrajnej krawędzi jezdni ulicy Słonecznej i 6 m od linii rozgraniczającej ulicy z uwzględnieniem jej planowanego poszerzenia do szerokości 10 m

§ 22. Na obszarze objętym planem zakazuje się lo-

kalizowania budynków wyższych niż 12 m.

§ 23. Na obszarze obowiązywania planu zakazuje się lokalizowania budynków innych niż budynki z dachem stromym o nachyleniu połaci dachowych pod kątem 33-45 stopni, symetrycznych, schodzących się w kalenicy, krytych dachówką ceramiczną lub materiałem dachówkopodobnym o zbliżonej estetyce.

§ 24. Na obszarze planu zakazuje się lokalizowania budynków gospodarczych o powierzchni użytkowej większej niż 35 m².

§ 25. Zakazuje się lokalizowania budynków gospodarczych z dachem płaskim i dachem stromym o nachyleniu połaci dachowych pod kątem innym niż nachylenie połaci dachowych budynku mieszkalnego na tej samej działce.

Rozdział 6 Zasady i warunki podziału terenu na działki budowlane

§ 26. Każda nowo wydzielona działka musi mieć bezpośrednio zjazd z istniejących dróg.

§ 27.1. Każda nowo wydzielona działka musi mieć szerokość nie mniejszą niż 20 m mierzoną wzdłuż boku przylegającego do ulicy.

Rozdział 7 Szczególne warunki zagospodarowania terenu

§ 28. Nakazuje się, aby nasycenie terenu zielenią wynosiło 50% powierzchni działki.

Rozdział 8 Stawka służąca naliczaniu opłat na rzecz Gminy

§ 29. Stawkę procentową służącą naliczaniu opłaty na rzecz Gminy od wzrostu wartości terenu ustala się na 6%.

Rozdział 9 Przepisy końcowe

§ 30. Traci moc uchwała Nr XXI/127/91 z dnia 30 grudnia 1991 r. Rady Miasta i Gminy w Mosinie (ogłoszona w Dzienniku Urzędowym Województwa Poznańskiego Nr 2 poz. 14 z 1992 r.) w sprawie uchwalenia miejscowego planu ogólnego zagospodarowania przestrzennego gminy Mosina w części dotyczącej terenu objętego niniejszą zmianą planu.

§ 31. Wykonanie uchwały powierza się Zarządowi Miejskiemu w Mosinie.

§ 32. Uchwała wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia w Dzienniku Urzędowym Województwa Poznańskiego.

MARIAN STRENK
Przewodniczący Rady Miejskiej

Uchwała Nr XLI/278/98 Rady Miejskiej w Mosinie z dnia 23 stycznia 1998 r. w sprawie wskazania koncepcji dla realizacji budowy pola golfowego w Gminie Mosina

Na podstawie art. 7 ust. 1 pkt 10 i art. 18 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie terytorialnym (j.t. Dz. U. z 1996 r. Nr 13, poz. 74 z późn. zm.) Rada Miejska uchwala, co następuje:

§ 1

Rada Miejska opowiada się za wyborem koncepcji i kontrahenta, które gwarantują powstanie spółki, z udziałem Gminy Mosina, celem budowy pola golfowego.

Gmina Mosina winna wnieść do spółki aport w postaci gruntów — stanowiących teren pod pola golfowe.

§ 2

Wykonanie uchwały powierza się Zarządowi Miejskiemu.

§ 3

Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

MARIAN STRENK
Przewodniczący Rady Miejskiej

Oddam w dzierżawę lokal

o pow. 30 m²
na sklep, biuro lub rzemiosło
w Mosinie
ul. Poznańska 6
tel. 813-28-16

ZAKŁAD INSTALACYJNY

JAN KOWALEWSKI
WIRY, UL. ŁĘCZYCKA 94
TEL. 81-06-510

wykonuje:

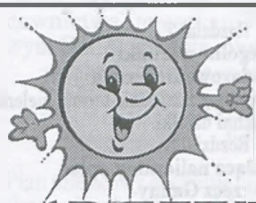
- * instalacje wod.-kan. i c.o.
 - * instalacje zewnętrzne i wewnętrzne gazu
 - * dokumentację techniczną
 - * wkłady kominowe
- Ceny konkurencyjne!*

"RENOMA"

Agencja Pośrednictwa
Obrót Nieruchomościami
Obsługa notarialna

**Pilnie poszukuję dla klientów
działek i domów**

mgr Józef Piłśniak
62-050 Mosina
ul. Gałczyńskiego 4
tel. (061) 813-21-53

SKLEP BOBAS

ARTYKUŁY DZIECIĘCE

Polecamy:

ZABAWKI

- ☀ Pieluchy: PAMPERS, SCANDIA, TETRA
- ☀ Kosmetyki: J.J. PENATEN, BAMBINO
- ☀ Odzież dziecięcą, niemowlęcą i do chrztu
- ☀ Chodziki, leżaczki, rowerki
- ☀ Wózki, łóżeczka, foteliki samochodowe

**ZAPRASZAMY OD 9 DO 17
W SOBOTY OD 9 DO 13**

Mosina, ul. Poznańska 10

KARCHER

CZYSZCZENIE:

- tapicerki meblowej
- dywanów i wykładzin dywanowych

KOSMETYKA

SAMOCODOWA:

- czyszczenie tapicerki samochodowej
- woskowanie,
- polerowanie nadwozia

Profesjonalnym sprzętem Firmy

KARCHER

Realizacja usług u Klienta

MOSINA, ul. DĘBOWA 9

TEL. 0602-667-610, 813-22-58

Szukam mieszkania do wynajęcia

(może być do remontu,
minimum 2-pokojowe)

☎ 44-123-11 wew. 420

**TARCICE, KRAWĘDZIAKI,
ŁATY, WIĘŻBY DACHOWE,
IMPREGNACJA**

ZAMÓWIENIA:

**62-041 PUSZCZYKOWO
ul. Jastrzębia 2**

Ogłoszenia drobne

**Poszukuję niedrogo, dwupo-
kojowego mieszkania. Tel. 878-
89-07, 878-89-06 po godz. 18.**

Uwaga ogłoszeniodawcy!

Informujemy, że ceny ogłoszeń w Biuletynie Mosińskim wynoszą:

- * 1 cm² ogłoszenia jednorazowego — 0,80 zł
- * 1 cm² ogłoszenia od 5 x wzwyż — 0,60 zł
- * ogłoszenie drobne do 5 wyrazów — 3 zł
- * ogłoszenie drobne do 10 wyrazów — 5 zł

Stałych ogłoszeniodawców prosimy o wybranie proponowanych formatów.

Oprócz ofert istnieje możliwość zamieszczania w Biuletynie Mosińskim podziękowań i życzeń okolicznościowych.

Cena powierzchni dla wszystkich ogłoszeń jest taka sama.

Drukarnia wymaga znormalizowania ogłoszeń według następujących wymiarów:

-1-	-2-	-3-	-4-
5,5 x 3,0	16,50	13	10
5,5 x 6,0	33,00	26	20
5,5 x 8,5	46,75	37	28
1/6 A4 8,5 x 8,5	72,25	58	43
1/4 A4 8,5 x 12,8	108,80	87	65
1/3 A4 18 x 8,5	153,00	122	92
1/2 A4 18 x 12,8	230,40	184	138
2/3 A4 18 x 17,5	315,00	252	189
A4 18 x 26	468,00	374	281

- 1- — wymiar ogłoszenia w centymetrach (szerokość x wysokość);
- 2- — powierzchnia w cm²;
- 3- — cena jednorazowego ogłoszenia w nowych złotych;
- 4- — cena przy ogłoszeniach wielokrotnych (minimum 5-krotnych).

Zapraszamy do reklamy!

Nasze reklamy docierają do każdego zakątka gminy!

MORIEL

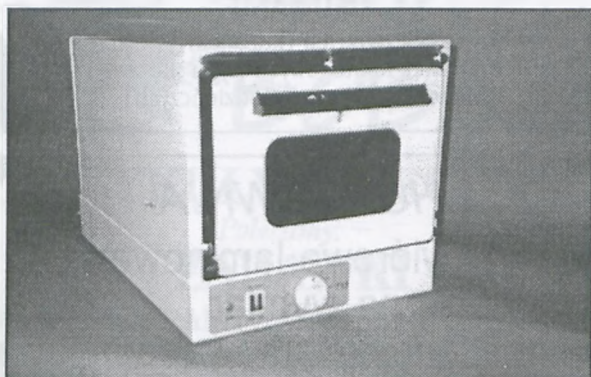
62-050 Mosina
ul. Wybickiego 3
Tel./fax: (0-61) 813-64-54

PIEKARNIK ELEKTRYCZNY DO PIECZENIA CIAST I MIĘS

Moc – tylko 1200 W

Grzanie – góra/dół

Płynna regulacja temperatury

Również w sklepie "ARTIM+"
Mosina, ul. Farbiarska 4

HURTOWNIA WIELOBRANŻOWA

POLECA:

- MATERIAŁY BUDOWLANE, OCIEPLENIOWE, STYROPIAN
- STOLARKE OKIENNA, DRZWIOWA,
- RYNNY (Marley, Wawin, Ogee), POKRYCIA DACHOWE,
- KOSTKĘ BRUKOWĄ,
- ART. ELEKTRYCZNE,
- GRZEJNIKI c.o. (drabinkowe, konwektorowe, aluminiowe)
- PŁYTKI OPOCZNO
- PŁYTY GIPSOWO-KARTONOWE
- WYROBY FIRMY ATLAS

**CZYNNE CODZIENNIE OD 8 DO 17
W SOBOTY OD 8 DO 13**

Sprzedaż na raty - bez żyrantów
CENY KONKURENCYJNE

**Układanie kostki brukowej
Montaż płyt gipsowo-kartonowych**

KROSINKO k. Mosiny
ul. Wiejska 33
tel. 813-64-08
(0-602) 375-410

SPECJALISTYCZNY GABINET LEKARSKI

Mosina, ul. Leszczyńska 64

LARYNGOLOG

lek. med. Jacek Gracz, specjalista laryngolog
wtorki 17.30-18.30, piątki 17.30-18.30

INTERNISTA I REUMATOLOG EKG

lek. med. Zbigniew Nelke
specjalista chorób wewnętrznych i reumatologii
poniedziałki 16.00-17.00
czwartki 16.00-17.00

CHIRURG

lek. med. Krzysztof Smuszkiewicz
specjalista chirurgii ogólnej
wtorki 16.00-17.00, piątki - 16.00-17.00

Porady i leczenie chorób:

piersi, tarczycy, przelyku, żołądka, dwunastnicy, wątroby, pęcherzyka
żółciowego, trzustki, odbytu, tętnic i żył, ran, oparzeń, zakażeń ropnych,
owrzodzeń żylakowych, urazów kończyn

Zabiegi:

usuwanie guzków skórnych, kaszaków, tłuszczaków, znamion barwnikowych,
ciał obcych, wrastających paznokci

P.H.

ARTIM

Zdzisław Stelmaszyk

MOSINA, UL. FARBIARSKA 4
tel. 813-61-21, 813-64-16

poleca za gotówkę i na raty

SPRZĘT RTV i AGD

**TELEWIZORY, MAGNETOWIDY,
WIEŻE, RADIOMAGNETOFONY,
RADIA SAMOCHODOWE**

**PRALKI, ZMYWARKI, LODÓWKI,
ZAMRAŻARKI, PIECE
ELEKTRYCZNE I GAZOWE**

DOWÓZ DO DOMU Z WNIESIENIEM - BEZPŁATNY!
ZAPRASZAMY W GODZ. 9-18, SOBOTY 9-13

MATERIAŁY BUDOWLANE EM

CEMENT
WAPNO
GIPS
TYNKI
FUGI
KLEJE

CEGLY
PUSTAKI
SZCZELINOWE
KRATÓWKA
SIPOREX
KLINKIER

DACHÓWKA
CERAMICZNA
OKAPINKI
STYROPIAN
WEŁNA
MINERALNA

SYSTEMY DOCIEPLEŃ BUDYNKÓW
PRZEDSIĘBIORSTWO HANDLOWE

M.E. DERA

KROSINKO, ul. Wiejska 3
62-050 MOSINA

tel. (0-61) 813-63-77

tel./fax (0-61) 813-63-81

czynne od 8 do 17, w soboty od 8 do 13

akumulatory

szeroka gama do wszystkich typów samochodów
i maszyn rolniczych, najlepszych producentów:

HELITOR, CENTRA, EXIDE, BOSCH, HOPPECKE

MOSINA

UL. POZNAŃSKA 5 (w podwórzu)

pon.-pt. 9.00-18.00; sob. 9.00-13.00

tel. komórkowy: 0-602-677-486

ponadto:

bezpłatny montaż, kontrola układu ładowania
oraz komputerowa ocena akumulatora

Lekarz stomatolog Danuta SŁODKOWSKA

zaprasza do swego gabinetu
od poniedziałku do czwartku
od godziny 16

MOSINA, UL. JARZYNOWA 11
(od Leszczyńskiej w bok)

813-61-16

- kompleksowe leczenie stomatologiczne
- profilaktyka przeciwpróchnicowa
- lakierowanie zębów
- laseroterapia (paradontoza)
- protezy szkieletowe (klamrowe i bezklamrowe)
- protezy całkowite
- także natychmiastowe
- korony i mostki porcelanowe

RENTGEN STOMATOLOGICZNY

Jesteśmy z Państwem już od 6 lat!

OKNA

Z PCV

ROLETY ZEWNĘTRZNE

RATY DEPAW RATY

62-040 Puszczykowo

ul. Poznańska 73

tel./fax (0-61) 133-986

»Zawsze ciepło, zawsze cicho, zawsze przyjemnie«

Zakład Usług Komputerowych

MULTICOM

- komputeryzacja sklepów
- modernizacja komputerów
- naprawa i pomoc u klienta na telefon

Patryk KLEIBER
Mosina, ul. Strzelecka 104
tel. 81-32-348

lek. med. Antonina Zięba

SPECJALISTA PSYCHIATRA

(przyjęcia uzgadniać telefonicznie)

☆☆☆

lek. med. Albin Zięba

SPECJALISTA PEDIATRA

Przyjęcia 16.00-17.00

Wizyty domowe 7.00-8.00 i po 14.00

☆☆☆

PUSZCZYKOWO
UL. SŁONECZNA 7

133 147

NAPRAWA PRALEK

automatycznych
wirnikowych
wirówek do bielizny
oraz chłodziarek domowych

Sylwester Lange
Mosina, ul. Słoneczna 17, tel. 132505

Ogłoszenia drobne

Wydzierżawię pomiesz-
czenie na sklep odzieżowy. Tel.
813-3-145

ZAKŁAD OPTYCZNY Z GABINETEM OKULISTYCZNYM

Mosina, ul. Niezłomnych 4 - A. Biela, ☎ 813-64-72

CZYNNY CODZIENNIE 9.00-17.00 ♦ SOBOTA 9.00-13.00

REALIZUJEMY RECEPTY ZOZ I PKP
SZKŁA OKULAROWE WSZYSTKICH TYPÓW
OPRAWY KRAJOWE I ZAGRANICZNE
PŁYNY DO PIELĘGNACJI SOCZEWEK KONTAKTOWYCH

GABINET OKULISTYCZNY ☎ 813-64-72

REJESTRACJA CODZIENNIE 10.00-17.00 ♦ SOBOTA 10.00-13.00

Lekarze okuliści przyjmują:

poniedziałek,	dr med. E. Czaplicka	15.30-17.00
sobota,	spec. chorób oczu	11.00-13.00
wtorek, środa,	lek. med. E. Ginelli	15.30-17.00
czwartek, piątek		

- ❖ SOCZEWKI KONTAKTOWE
- ❖ KOMPUTEROWE BADANIE WZROKU
- ❖ dobieranie szkieł okularowych
- ❖ badanie wzroku dla kierowców
- ❖ badanie dna oka
- ❖ badania okresowe
- ❖ leczenie chorób oczu

S A W A

BIURO TURYSTYKI I WYPOCZYNKU
63-100 Śrem, ul. Działyńskiego 2
-- rok założenia 1989 --

FILIA W MOSINIE

UL. ŚREMSKA 1, TEL. 061-8132-514

ZAPRASZA:

do nowej placówki
od 1.10.97, czynnej od 10 do 17
prowadzącej działalność w zakresie:

- ▶ turystyki
- ▶ wczasów
- ▶ wycieczek
- ▶ sprzedaży katalogowej imprez renomowanych firm »ITAKA«, »CONCORDIA«, SCAN HOLIDAY«, »LEKIER«
- ▶ sprzedaży biletów autokarowych do większości miast EUROPY

o r a z

ubezpieczeń Towarzystw Ubezpieczeniowych
"Warta" SA, "Polisa" SA, "Polonia" SA

ZAPRASZAMY!

OPONY

na raty

- sprzedaż nowych opon
- montaż i demontaż opon
- komputerowe wyważanie kół
- wulkanizacja w pełnym zakresie

Bezpłatny montaż zakupionych opon

OLEJE

Shell

Bezpłatna wymiana zakupionego oleju

ZAPRASZAMY

od poniedziałku do piątku 8 - 19
w soboty 8 - 15

Autoryzowany Serwis Ogumienia

DEBICA

STOMIL-OLSZTYN

Mosina, ul. Sowiniecka 78
tel. (0-61) 813-62-37

Spółdzielnia Kółek Rolniczych
w Mosinie, ul. Poniatowskiego 4
tel. 813-22-83

GŁÓWNA KSIĘGOWA

na 1/2 etatu
Warunki finansowe do uzgodnienia

BIURO RACHUNKOWE

PEŁNA OBSŁUGA FIRM

PUSZCZYKOWO
ul. Kochanowskiego 12
tel. 81-33-782

GABINET MASAŻU

- * leczniczego
- * relaksyjnego
- * sportowego
- * chińskiego
- * akupresura

Ryszard
Matuszak
tel. 0-602 356 619
Mosina
Rynek 20

Raty Rabaty B.B.Z. wszystko co dotyczy
OKNA
 w jednym miejscu

ul. Chabrowa 12, Puszczykowo
 (090) 604530
 ul. Wspólna 65, Poznań
 (061) 830-37-04

PCV ALU DREWNO

przedstawiciel producenta
DIPLOMAT
profiles

Brünnmann
 weru
 Plasmimo
 VEGA
 TROCAL
 REHAU
 FANORAMA
 ROPLASTO

OGRODY ZIMOWE specjalistyczny **MONTAŻ**
 5 lat GWARANCJI

GABINET MEDYCyny PRACY

lekarz medycyny
JADWIGA DOLATA
 specjalista medycyny pracy

Mosina, ul. Śremska 14
tel. kom. (0-601) 79-26-79

wykonuje pełen zakres badań profilaktycznych
 dla zakładów pracy

czynny w poniedziałki od 14 do 16

Sklep z artykułami instalacji sanitarnej i wodnej

Mosina, ul. Krotowskiego 16
 ☎ 813-26-80

oferuje
 za gotówkę i na raty bez żyrantów:

kotły gazowe firm:

Beretta, Vailand, Junkers

Unical, Torus, Lumo

oraz wiele innych

Zapewniamy pełen odbiór techniczny u Klienta

POLECAMY:

grzejniki płytowo-konwektorowe
 firm FERROLI, PURMO, KOSMO-KOMPAKT, STRAMEX
 oraz grzejniki aluminiowe

Prowadzimy
 naprawy gwarancyjne i pogwarancyjne
 ogrzewaczy wody DAFI

WYSTAWIAMY FAKTURY VAT

Na terenie Mosiny
 zakupiony towar dowozimy nieodpłatnie
 do domu klienta

Sklep czynny od pon. do pt. 9-18, sob. 9-15

Życzymy udanych zakupów

ZAKŁAD INSTALACYJNY

JACEK FILIPIAK
 ul. Podgórna 8, 62-050 Mosina
 tel. 8-132-286

oferuje usługi w zakresie:
 — wodno-kanalizacyjne
 — c.o.
 — wewnętrzne instalacje gazowe
 — wkłady kominkowe
 — montaż junkersów i kuchenek gazo-
 wych
STARA I NOWA TECHNOLOGIA

Usługi Wodno-Kanalizacyjne

STANISŁAW KORNOŚZ
 Mosina, ul. Świerkowa 2
 tel. 0602613824

świadczy usługi:
 rurociągi uliczne,
 wodno-kanalizacyjne przyłącza domowe,
 wykopy ziemne

CENY KONKURENCYJNE

Wystawiam faktury VAT
 Możliwość płatności w ratach

AGENCJA

Mosina, ul. Poznańska 11
 Zapraszamy od 16 do 19
 Tel. 0-602 325-884

Proponujemy m.in. ubezpieczenia:

1. Komunikacyjne
2. Domy, mieszkania, mienia od ognia
3. Inne

UBEZPIECZENIA NA ŻYCIE
 Zadzwoń, my przyjedziemy do Ciebie!

BIURO RACHUNKOWE

Danuta Hoffa
 SASINOWO
 62-022 Świątniki
 ul. Poznańska 13
 tel. 813-83-77

- * ewidencja ryczału
- * księgi przychodów i rozchodów
- * rozliczenia roczne PIT
- * rozliczenia ZUS

Czynne
od poniedziałku do piątku
w godz. 17-19

KANCELARIA RADCOWSKA Maria Walczak

POMOC Z ZAKRESU:

- prawa pracy
- prawa lokalowego
- prawa cywilnego (majątkowe, zobowiązania spadkowe)
- prawa rodzinnego
- zakładanie, obsługa podmiotów gospodarczych, doradztwo prawne, opinie, dochodzenie należności.

środa godz. 17⁰⁰–20⁰⁰
 sobota godz. 16⁰⁰–20⁰⁰

MOSINA, UL. REYMONTA 5
 tel. 81-32-387, tel./fax 852-11-88

BIURO RACHUNKOWE

Świad. kwalif. Min. Finan. 6799/97
 MOSINA, UL. PODGÓRNA 8

tel. 813-22-86

- ewidencja VAT
 - ewidencja ryczału
 - księgi przychodów i rozchodów
 - rozliczenia podatkowe
 - rozliczenia ZUS
 - księgowość w zakładach pracy chronionej
 - prowadzenie pełnej księgowości
- Czynne w godzinach 17.00 – 19.00**

STUDIO I FOTOLABORATORIUM 50 LAT TRADYCJI

Foto Plastyka

M.M. Rybczyńscy, Mosina, ul. Szosa Poznańska 2
tel. (0-61) 813-28-34, tel. kom. 0 602 361572

ZAPRASZAMY DO NASZEGO STUDIA. POLECAMY:

- ślubne sesje zdjęciowe, portrety, zdjęcia komunijne i plenerowe, reportaże w urzędzie i Kościele, zdjęcia grupowe,
 - fotografie paszportowe 4x5, legitymacyjne - 3 minuty,
 - zdjęcia prasowe, techniczne, reklamowe do folderów - proponujemy dalszą obróbkę cyfrową i przygotowanie do druku.
- W NASZYM LABORATORIUM:
- zdjęcia z Twoich filmów w 1 godzinę, albumy gratis,
 - powiększenia - duże formaty w 24 godziny,
 - odnawianie starych zdjęć, reprodukcje.

Pracujemy na materiałach firmy Kodak (mat i polysk)

OFERUJEMY SPRZĘT FOTO:

- aparaty - 20 modeli,
- ramki - 50 wzorów,
- lornetki, dyktafony,
- albumy, filmy, baterie,
- kasety audio i video.

NASZE PUNKTY PRZYJĘĆ:

MOSINA Rynek
sklep A.W. z art. malarskimi
PUSZCZYKÓWKO Dworzec
Zakł. fryzjerski vis a vis lodów

Serdecznie zapraszamy
M.M. Rybczyńscy

MOSIŃSKI SALONIK MEBLOWY

RELAX

Mosina, ul. Dembowskiego
oferuje
**SPRZEDAŻ GOTÓWKOWĄ
I NA RATY**

komplety wypoczynkowe
zestawy kuchenne
amerykanki 1-2 osobowe
sofy
narożniki
sypialnie

GODZINY OTWARCIA: od 10 do 17, soboty od 9 do 13
Telefon: 813-63-76

„MA-STER”

KPT. MAREK MALCHER

MOSIŃSKIE BIURO PODRÓŻY

Mosina, ul. Kilińskiego 1a
tel./fax 8-136-293

OFERUJE:

- wycieczki zagraniczne i krajowe,
- wycieczki szkolne i wczasy,

ORGANIZUJE:

- kolonie i obozy sportowe
w kraju i za granicą,

A TAKŻE:

- sprzedaż katalogową renomowanych
tour-operatorów
- bilety autobusowe i lotnicze
do wszystkich krajów świata

**ATRAKCYJNE W CZASY
NAD MORZEM**

RADIO TAXI CLUB

- taxi osobowe
- taxi bagażowe
- pomoc drogowa
- imprezy okolicznościowe

Drugi numer tel. **830-09-61**

Z TYM KUPONEM

OTRZYMASZ **20% zniżki**
I KARTĘ STAŁEGO KLIENTA